

והראת את כל הכתבים האלה
ואמרת עתה אלוהי דברת אל
המקום הזה להכריזו ולבלתי
היות בלושב למאדם וע
בהמה כי שממות עלתהנה
והוא ככלות לקרא את הקפר
הנה תקשר על ראבו והשוכס
אל תור פת ואמרת ככה
השקע בכל ולא תקום מפני
הרעה אשר אנכי מבא עליה
ולעפו עד הנה הבר ורמיהו
בדעשרים ואחת שנה עד קהו
במלכו ואחת עשר שנה מלך
בירושלם ושס אמו חמוכל
בה ורמיהו מלכנה ויעש
הדע בעיני יחזקאל אשר
ישא והוקם כי על אף הנה
היתה בירושלם והיתה עד
השליכו אותם מעל פני וימור
על קהו במלך בבל והיה בשנה
התשיעית למלכו בחודש העשירי
בעשור לחודש בא נבוכדראצר
מלך בבל הוא וכל חילו על
ירושלם והגו עליה ויבנו
עלה היק סביב ותבא העיר
במצור עד עשתי עשרה שנה
מלך עד קהו ובהודש הרביעי

בתשעה לחודש ויחזק הרעב
בעיר ולא היה לחם לעם
הארץ והקע העיר וכל
אנשי המלחמה יכרוו ויעאו
אדעו ללה דרו שער
ב החמלים אשר על
המלך השדים על העיר
סביב ויכו דרך העובר
וירדפוחו בשודים אחרי
המלך וישגו את עד קהו
בערת דחו וכל חילו נפע
מעל ויהפשו את המלך
ויעלו אלו אל מלך בבל ובלתה
בארץ חמית ודבר אתו
משפטים וישחטו מלך בבל
את בני עקמוזו לעינו וגם
את כל שרי ויורה שחט
דברתה וידינו עד קהו
עור ראס ויהחשתים ויבני
ויבאו מלך בבל בבל
ויתגחו במית הפקדת ערוס
ובחודש החמישי
בעשור לחודש היא שנת
השעשירי וינה למלך
נבוכדראצר מלך בבל בא
נבוכדראצר ויבטחים עמו
לפני מלך בבל בהניסלם
וישקו את בית יחזקאל ויגד

בית המלך ואת כל ביתו
ירושלם ואת כל ביתו
שרף באש ואת המזבח
ירושלם סביב נהעו
כשודים אשר אבות שמים
וכר לות יעס ואת העיר
הנשארם בעיר ואת המזבח
אשר נמלו אל מלך בבל ואת
יתר האמון מלך ישראל
רב טחים ויגלות מארץ
השאר נבוכדראצר ויבטחים
לכרמים ויבנים ויבנו
הנחשת אשר דברת הנה
ואת המכנות ואת הישית
אשר בבית יחזקאל שגרו
כשרים וישאו אתם וישחטו
בבל ואת חסות ואת
ואת המזמורת ואת המזמורת
ואת הכפות ואת כל בית
הנחשת אשר ישות בה
לקחו ואת חסות ואת
המחלות ואת החמלות ואת
ואת הכפות ואת חסות
אשר דבר ותב ואשר קהו
בקה לקח
טבחים העמודים שנים
הם אחל והפך שנים

נחשת אשר תחת המכנות
אשר עשה המלך שלמד
למית יחזקאל והנה שיקל
לנחשת כל המלים האלה
והעמודים שמה עשוה אמנו
קומה העמוד האחד וחובו
שנים עשרה אמה וסביבו
ועבו ארבע אעשות נבוכ
וכתרת עליו נחשת וקומת
הכתרת האחת חמט אמות
ושבנה ורמונים על הכתרת
סביב הכל נחשת ונאלה לעש
השני ורמונים ויחלו הרמלים
השנים ושש רחוד כל
הרמונים מאה עד השבכה
סביב וקח רב טבחים את
שריח פחו הראשואת עפמן
פחו המשנה ואת שלשת
שמרו חסד ומו העור לקח
סודים אחד אשר היה פקוד
על אנשי המלחמה ושבועה
אנשים מראי פני המלך
אשר נמצאו בעיר ואת ספר
שר העבא המעבא את עם
והאיש שיש איש מעם
הארץ הנמצאים טור העיר
ויקח אותם נבוכדראצר רב
טבחים וילך אותם אל מלך

בבל ובלתה ויבא אותם מלך
בבל וימיתם ברבמה בארץ
חמית ויגלו והנה מעל אומתו
זה העם אשר הנה נבוכדראצר
בשנת שבע חודים שלשת
אלפים ועשרים ושלוש
בשנת שמונה עשרה
לנבוכדראצר מירושלם
לפני שם זה מאות שלשים
ושנים בשנת שלש ועשרים
לנבוכדראצר הנה נבוכדראצר
רב טבחים חודים לפני
שבע מאות ארבעים
וחמשה לפני ארבעת
אלפים ושש מאות ויהי
בשלשים ושבע שנה
לגלות יהונתן מלך יהודה
בשנים עשר חודש בעשרים
וחמשה לחודש נשא אויל
מלך בבל בבל בשנת
מלכתו את דאט ויהונתן
מלך יהודה ויעא אלו
מבית ובלתה ויבא ארבע
טבחים וימיתם כסא ממעל

לכסא מלכים אשר אתו בבל
ושנה את בגדי כל אויל
לחם לפני תמיד כל ימיו
וארחו ארחת תמיד נתח
לו מאת מלך בבל דבר קום
בזמן עד יום מותו כל ימיו
חמו
והיבטל שנים שנה ברביעי
בחמשה לחודש ואני בדרך
הגולה על נהר כבר נפתחו
השמים וארא מדאות אלהים
בחמשה לחודש היא השנה
החמישית לגלות מלך בבל
הנה היה דבר לחזק את יחזקאל
בו בני הכהן בארץ כשרים
על נהר כבר ותהו עליו שם
ויהוה יארא והנה לוח סעלה
באח מן העפון ענו צול ואש
מתלקחת ונגה לו סביב ומתוכה
כענו החשמל מתוך האש
ומתוכה רמות ארבע חקות ויו
מראיו המות אדם להעו
וארבעה פנים לאחת וארבע
כנפים לאחת להם ורגליהם

רגל ישרה וכף רגליו בנק
רגל רגל ורגליו כעשן טשה
קלל וידו ארם מלכות
בנפיהם על ארבעת רבועיהם
בנפיהם ובנפיהם לארבעתם
חברת אשה אל אחות הנפיהם
לא יסבו בלבו איש אל עבד
פניו ילכו ודמות פניהם פני
אדם ופני אמה אל המין
לארבעתם ופני שור
מה שמאול לארבעתו ופני
גשור לארבעתו ופני חיה
ובנפיהם פרוות מלמטה
לאיש שתיים חצרות איש
ושתיים מכסות גיומיהן
ואיש אל עבד פניו ולבוא
אשר יהיה שמה חרונה ללב
ולכו לא יסבו בלבו ודמות
החיות מראיהם כעולי איש
בערות כמראה הלפידים היא
מתלכלכלת בין החיות ונגד
לאש נמו האש יוצא ברק
והחיות כעוא נשוב כמראה
הציד ונרא החיות והגד
אופן אחד בארץ אצל החיות
לארבעת פניו מראה האופנים
ומעשיהם כעין תרשיש
ודמות אחד לארבעתו ומ

מראיהם ומעשיהם כאש
היה האופן בנקד האופן
על ארבעת רבועיהן בלכתם
לכו לא יסבו בלבו ונגד
וגבה להם ויראם לחם
וגבהם מלאת עינים סביב
לארבעתו ובלכל החיות
ולכן האופנים אצלם ובהנשא
החיות מעל הארץ ינשא
האופנים על אשר יחיד
שם חרונה ללבן ולכו שמה
הדוח ללבן והאופנים
ינשא לעמתם בין הח
חמה באופנים בלכתם
לכו ובעינים ועמו ובהנש
ובהנשא מעל הארץ
ינשא האופנים לעמתם
בין החיה באופנים
ודמות על ראש חרונה
רקוב בעין הקרוב הנורא
כעין על ראשיהם מלמעלה
והחל הרקיע בנפיהם ושרות
אשה אל אחותה לאיש
שתיים מכסות להנח ולאיש
שתיים מכסות להנח את
גוייהם ואשמע את קול
בנפיהם כקול מים רבים
כקול שדי בלכתם קול המלך

כקול מחנה בעמם חסות
כנפיהם וחרקול משחית
אשר על ראשם בעינים
תרפניה כנפיהם וממע
לרקיע אשר על ראשם
כמראה אבן ספיר חסות
ועל רמות הפסא חסות כמראה
אדם עליו מלמעלה ואיש
כעין חסות כמראה איש
בנות לה סביב כמראה חסות
ולמעלה כמראה חסות
ולפסא ראות כמראה חסות
ונגד לו סביב כמראה חסות
אשר יחל בעין גימ חסות
בן מראה הנגה סביב הוא
מראה חסות כבוד חסות
ואראה ואפי על פני ואיש
קול מוכר
אני בן אדם עמי על חסות
ואדבר אהר ונתב ברוח
כאשר דבר אלי ותעמלני
על דגלי ואשמע את קול
אלי ויאמר אלי
אדם שולח אני אותם אל
בני ישראל אל גוים החיות
אשר מדרבי חמה ואשם
פשעו בני ער עבד חסות חסות
הבנים לשי פנים חסות

לב אני שולח אותך אליהם
ואמרת אליהם כה אמר אדני
יהוה ונחמה אסו שמוע ואם
יחלרו כי בות מרי המד
נדע שכי נביא חיה ברוכס
ואתה בן אדם אל
תירא מהם ומדבריהם אל
הירא בו סבנים וסלונים
אזהר ואל עקרום אזהר
יושב מדבריהם אל תירא
ולפניהם אל תחת מי בית
מרו חמה ודברת את דברי
אליהם אסו שמוע ואסו חסות
כלמדי חמה ואתה
בן אדם שמוע את אשר אני
מבדור אלך אל תחר כדור
בבית המרי פעה מין ואכל
את אשר אני נתן אלך
ואראה והנהדר שלוחה אני
והנהגו מגילת ספר ויפיש
אתה לפע והלא כתובה פנים
ואחרון כתוב אליה ק גים
והגה והי ויאמר
אני בן אדם את אשר תמצא
אכול אכול את המגלה
האת ולדבר אל בית ישראל
ואמרת אתי ואכלו את
המגלה והאת ויאמר אלי בן

אדם בטנתאכל ומעך המלא
את המגלה והאת אשר אני
נתן אליך ואכלה והי בפר
לרשע למתוך ויאמר
אני בן אדם לך בא אל בית
ישראל ודברת בדברי אליהם
כי לא אלנים עממי שפרך
וכדור לשון אמה שרונה אל
בית ישראל לא אל עומים
רבים עממי שמה וכדור
לשון אשר לא השמע דבר
דבריהם אסו לא אליהם
שלוחה חמה ושמעו אליהם
ובקת ישראל לא יאכל לשמע
אליהם כדאננם אנים לשמע
אלי כי בלבו ישראל חוקי
מעח חסות לבחמה חסות
נתת את ספר חוקים לעמת
פניהם ואת מעח חוק לעמת
מצחם כשומר חזק מצר
עמתי מעחך לא תירא אותם
ולא תחת מפניהם בני בית
מרו חמה ויאמר
אני בן אדם את כל דברי
אשר אדבר אליך קח בלבך
ובאונך שמע ולך בא אל
הגולה אל בני עמך ודברת
אליהם ואמרת אליהם כה

אמר אדני יהוה אסו ישמעו
אם יחלרו והשאני רוח
ואשמע אחרי קול רעש
גדל ברוך כבוד יהוה ממקומו
וקול כנפי החיות משויקות
אשה אל אחותה וקול האופנים
לעמיתם וקול רעש גדול ורחק
נשאתני ותקחני ואלך מר
בחמת רוחי וד יהוה על
חוקיה נאבוא אל הגולה
תל אביב חסות אל נהדר
כדור ואשר חמה וישלום
שם ואשב שם שבעת
ימים משמים בותם וחזי
מקצה שבעת מים
והי דבר יהוה אל ראמר
בן אדם עמך נתתיך לבית
ישראל ושמעת מפני דבר
והחיות אותם ממני באמרו
לרשע מות המות ולא
החיהו ולא דברת להוהד
רשע מדרכו הרשעה לחיותו
הוא רשע בעתו נמורת
ודמו מידך אבקש ואתה
כי החיות רשע ולא אשב
מרשעו ומדרכו הרשעה
הוא בעתו ממות ואתה
את כנפי החיה ובשוכ

עריק מעדוק ועשה עלונתה
מכשול לפניו הוא ממות כי
לא הזחרתו בחטאט ממות
ולא הוכרו עדיקו אשר
שח ויכו מיד אבק ש
ואמז כי הזחרת עדיק לבית
זכרא עדיק וזוא לאחטא חיו
יהי על כי גזר ואתה את נפש
העלה וזכר על שם ר
יחיה ויאמר אלי קום צא אל
הבין עה ושם אבדך אוקר
ואקום ואצא אל הבק עה והנה
עם כבוד יהיה עמד כפכוד
אשר ראיתי על גחך כבד
ואפל על פני נתבא בי ויח
והעמרני על גלי וירבר
יהי ויאמר אלי בא הסגר
גזרך בידך ואתה בואדים
הנה נדני עלך עבודתים
והסרוך בהם ולא תצא בתום
ויבא ארביק אל חפך ונא
ונאמית ולא תהיה לחם
לפי שמוכח כי בית מדי
המה ובר פירי ארץ אפסח
את פיר ואמרת אלהים כח
אמר אדני יהוה השמעו שמע
והחל לחבל כי בית מדי
המה ואתם בו אדם

קח לה לבנה ונתנה אותה
לפניך וחקות עלה עיר את
ירושלם ונתנה עליו מעור
ובעית עלה חק ושפכת
עליה כללה ונתנה עליה
מחנות ושנים עלה כיום קמו
ואתה קח לה מחבת ברזל
ונתתה אותה קור ברזל בינה
ובין העיר וחינה עליה אונפך
אלה ותיחה במעול וערת
עליה אות היא בית ישראל
ואתה שכל על ערך
השמאל ושמת את עון בית
ישראל עליו מספר הנמס
אשר השכב עליו השא את
עונם ואני נתתי לה את שני
עונם למספר ימים שלש
מאות והשנים ויום ונשאת
עון בית ישראל וכלית את
אלה ושכבת על עור חמני
שנת ונשאת את עון בית
יהודה ארבעים יום ויום
לשנה יום לשנה נתמולך
ואל מעור ירושלם הכני
פניך ורעך וישפח ונבאת
עליה ונהח נתתי עליה
עבותים ולא תהפך מעורך
אל ערך עד כליה ימי מעורך

ואתה קח לה חליון ושעית
וכול וער שים ודחן וכפית
ונתתה אותם בגלי ארץ
ועשית אותם לה לחם
מכפר חמנים אשר אתה
שוכב על ערך שלש מאות
והשנים ויום תאכלנו ונאכל
אשר תאכלנו משח עשית
שקל למס מעט עד
תאכלנו ויום בשמחה ושמחה
ששית חמיו מעט עד עת
תשרש ועת ששים תאכל
והיא גלילי עאת האדם
העגה לעונתם
ויאמר יהוה כח יאכלו בני
ישראל את לחמם טמא
בארץ אשר אויבם שח
ויאמר אלה אתי יהוה חמ
נפשו לא מסמאת ונב
וסופח לא כליה מעור
וער נח ולא בא פיר אשר
פגוע ויאמר אל רוח
נפשו לה את יפועי חמך
תות גלילי האדם ועשית את
לחמך עיתם ויאמר
אל בוא ים חנני שח נפשו
לחם בירושלם ואלה לחם
משח ובראית ויום

במשחה ובעלמיון ישח
למען וחסרו לחם ומים ונשמ
איש ואחיו ונמקו בעונם
ואתה בו אדם קח לה
חרב חדה מער הגלבס
תקנע לה והעבדת על אשך
ועל קנב ולקחת לה מאונ
משח ולקחתם שלשית
באור תבעול בתוך העיר
כמלאה ימי המעור ולקחת
את השלשית תבד בחרב
כבנותיה והשלשית תזרה
לרחו וחרב ארוך אחריהם
ולקחת משם מעט במספר
וערת אותה בגופך ומהם
עד תקח והשלכת אותם
אל תוך האש ושרפת אתם
באש ממנו תצא אש אל
פרימת ישראל
אמר אדני יהוה זאת מושלם
בתוך העיר ויהוה וזאת
ארעות ותמר את משפכו
לרשעיהם הגוים ואת
חקותי מדהאר עת אשר
כבנותיה ממשפכו
מאסו וחקותי לא יחכו בהם
לפי כה אמר אדני יהוה
יעז המנכס מן הגוים אשר

אשר כבנותיהם בחקותי
לא תהיהם ואת משפכו לא
עשיתם ומשפכו הגוים
אשר כבנותיהם לא עשיתם
לפי כה אמר אדני יהוה הנכר
עליו גם אני ועשיתי בתוכך
משפטים לעמני הגוים ועשיתי
בך את אשר לא עשיתי ואת
אשר לא אעשה כמחו עמד
יעז מלתו עבדתי לכן
אבות יאכלו בנים בתוכך
ובנים יאכלו אבותם ועשיתי
בך שפטים וזריתו את כל
שאריתו לכדוהו לכן
היאני נאם אדני יהוה אם
לא יענו את מדקטן טמאת
בכל שקועך ובעלת עבותיך
וגם את אגיל ולא תחוס עוני
וגם את לא אחמול שלשית
ברבר ומותו וברעב וכל
בתוכך והשלשית בחרב
לפני כבנותיה והשלשית
לכל דמו ארוך וחרב ארוך
אחרותם וכלה אפי והחיותו
חמתי בם והנזמתו ומרעו
אני יהוה דברתי בקנאתי
בכלותי חמתי בם ואת כל
לחרב ולחפס בגוים אשר

כבנותיה לעני כל עובר
והיה חרפה וגרפח מוסר
ומשמה לגוים אשר כבדוהו
בעשותה לה שפטים נאף
ובחמה ובלחנות חמה אנו
יהוה רברתי בשלחו את
חילי הרעב חרעום בדם
אשר חיו למשחות אשר
אשח אותם לשחתכם ורעב
אסף עליכם ושברתי לכם
מטה לחם ושלחתי על ירכם
רעב וחיה ועד ושפך ודמי
ודם יעברך בך וחרב אבני עין
אני יהוה רברתי
ויהי רברחותו אנו לאמר בן
אדם שוכ פתח אל חרני ישראל
והנבא אלוהים ואמרת חרו
ישראל שמע דבר אדני יהוה
כה אמר אדני יהוה לחריים
ילבעות לאמיתים וגאות הנני
אני מבוא עליכם חרב ואבדתי
במותיכם ונשמו מובחתיכם
ונשברו חמטכם והפלתו
חלויכם לפני גילויכם ונתתי
את גלילי בני ישראל לפני
גלויכם וזריתו את עמיתיהם
כבנות מובחתיכם בכל
מושבותיכם הערים חחרב
והבמות משמה למען יהוה

ויאשמו מיבחוהם ונשברו
ונשברו גלגלכם ונגדעו
חמניכם ונלחו מעליכם ונפלו
חללי בתוכם וידעתם מאמ
יהוה והחיתו בהיות לכם
מלכוי חרב בגוים בהורו תיכם
בארצות ויבאו פליטכם אתו
בגוים אשר נשברשם אשר
נשברו את לבם הונח אשר
סלמלי ואל עיניכם הונח
אחרי גלגלכם ונלחו בפניהם
אל הרעות אשר עשו לכל
הועבתים וידעו כדאני
יהוה לא אל חנם הברתי
לעשות להם העד הזאת
כהאמר אדני יהוה
הנה בלפני ויהי בלגל ואמר
אח אל כל הועבות רעות בית
ישראל אשר בחרב ברעב
וברבר ימיו הרחוק ברבר
ימות וקרוב בחרב יפול
והנשאר והניזור ברעב ימות
וכליתו חמתו בני יד עתל כזאב
והנה בקות חלויכם בתוך גלגלכם
סביבות מובחתיכם אל כל
גבעי דמה בכל ראשי ההים
והנה כל עץ רענן והחלפי
אלי ענת מיום אשר
הנישם הוה נחח לכל

גלגליתם ונטייתו את דרו
עליהם ונתתי את הארץ
שממה ומשמח ממדבר
דבלתו כל מושבותיהם וידעו
כדאני יהוה
ויהו דבר יהוה אל לאמר ואת
בואדם כדאמר אדני יהוה
לאדמת ישראל קץ בא
הקץ על ארבעת כנסות
הארץ עתה קץ עליו
ושלחתי אפיקי ושפטיתי
כדרכי ונתתי עליך את
הועבותי ולא תחוס עיני
עליך ולא אחמו כל דרכיך
עליך אהי והועבותי בתוך
תהיון ידעתם כי אני יהוה
כהאמר אדני יהוה
רעה אחת רעה הגה בארץ
קץ בא בארץ הקיץ אלקי
הנה באה באר העפרה ארץ
ישוב הארץ בא השלש קרוב
היום מהומי ולא חד חדים
ענת מקרוב אשפוך חמרו
עליך וכלית אתי נד ושפטיתי
כדרכי ונתתי עליך את כל
הועבותי ולא תחוס עיני ולא
אחמו כדרכי עלי ארץ
והועבותי בתוך תהיון

וידעתם כי אני יהוה ממה
הנה תהם הנה באה נעאה
העפרה עץ המטה מנה תהו
החמס קס למטה רשע לא
מחם ולא מחמום
מחמם ולא זה בהם עתה
הגיע חים חקונן אל שמי
והמבר אל חמל מן חוץ או
מחמונה מן המבר והחמס
לא נשוב ועד חמס חמס
חוון אל מלחמונה לא נשוב
ואיש בעונו חקו לא וחמס
תקע בקול חמס ואת
הקץ למחמס מחמון אל
כל חמונה החוב החיך חמו
והרעב מות אשר נערה
בחרב מות ואשר נערה
ודבר יאכלני ומלטו פלח
והוה אל חמס חמונה
כלם המות איש בעונו
חמס הרפנה וכל ברם
תלכנו חמס וחקו שחם
וכסתה אותם פלח ואל מ
פנים בושח וכל ראשונה
קרחו חמס בחוץ ושלח
והחם לנה ויהוה חמס
והחם לא יחלם חמ
עברת ויהוה נפש לא נשבו

ומיעתם לא ומלאו מן משעול
עונם חמס ועבו עיון לגאון
שמחו ועלמח תועבותם שקול
שקועהם עשו בו עד בנותניו
להם לנה ונתתו בך הורם
לבו ולרשע הארץ לשלל
והללתי וחסבותי פני מחם
והללו את עפוני ובאו ביה סרי
מירעם וחללתי
עשה חרתי בך הארץ מלאה
משפט רמים ויעד מלאה
חמס ויבא אלי רעו גוים וישו
את בתיכם והשבתי גאון עינם
והחל מקד שיהם חסרה בא
ובקשו שלום ואיו הוה על
הוה הבוא ועמעה אל שמונת
תחתי ובקשו חוץ מבוא וטוה
האר מכוו ועעה מוחמם
המק חמס ונשיא לבש שממ
ויהו עם הארץ תחלבה
מברם אעשה אתם ובמע
וכמשפט חמס אשפכם וידעו
כדאני יהוה
ויהי בשנת הששול בשש
בהמשך לחדש אני יושב
בבית וחקי חזתי וישעם
למע ותפיל עלי שם ק אדני
יהוה ואראה ונבד רמורל

כמראה אש ממראה מתנח
ולמטה אש ומתנוח ולמעה
כמראה חר כעון החשמה
והשח תקנת וחקו בעצת
ראשי ונשא את רוחו ביו
הארץ וכן השמים ותבא
אתי ורושלמה במראות אלהם
אלפתח שער הפנימית
הפונה עפונה אשר שם מושב
סמל הקנאח תמקנה ונהגשם
כבוד אלתי ישראל כמרא
אשר ראיתי במקעה ויאמר
אלה בראש שאנא עני רוח
עפונה ואש עני רוח עפונה
והנה מעט לשער המזבח
סמל הקנאח הוה בבאר
ויאמר אלי בן אדם הראה
אתה מהם עשום תועבות
גדלות אשר בית ישראל
עשום פה לרחק מעל
מקדשו ועד תשוב הראה
תועבות גדלות ונבא אתי אל
פתח החצי ואראה ונהג חר
אחד בקר ויאמר אלי בן
אדם חתנא בקר ונאחבר
בקר והנה פתח אחד ויאמר
אלה בא וראה את חתועבות
הרעות אשר הם עשום פה

ואבוא ואראה ונהג בך תבנות
רמש ובהמה שקץ וכד גלגל
בית ישראל מחקה על הקור
קבוב סבוב ושבעים אוש
מקנן בית ישראל ויאונח בך
שפו עמר בתונם עמדם לפניהם
ואיש מקדוהו בדר ועתי עני
הקטרת עלי ויאמר אלי הראה
באדם אשר וקנן בית ישראל
עשום בהשך איש בחרו משפת
כי אמרים און יהוה דאח ארנו
עוב ויחך אתה ארץ ויאמר
אלי עוד תשוב הראה תועבות
גדלות אשר חמס עשום ונבא
אתי אלפתח שער בית יהוה
אשר אל העפונה והנה של חמס
ישבות מבכות את חמסו
ויאמר אלי הראה בך
אדם עוד תשוב הראה תועבות
גדלות מאלה ונבא אתי אל
חצר בית יהוה הפנימית והנה
פתח חמס ויהוה בן חמס ונבא
המזבח כעשרים וחמשה איש
אחריהם אל חמס ויהוה ונבא
קדמה והמח משתו ויהוה
קדמה לשמש ויאמר אלי
תראית בראש הנקל לבית
והנה מעשות אתה תועבות

אשר עשיתם כדמלאו את
הארץ חקים וישונו להביעם
והגם שוחים אתהמורה
אל אפם נקסאנו אעשה
בהמה לאתחוס עיני ולא
אחמל וקראו באונ קול גדול
ולא אשמע אותם וקרא
באונ קול גדול לאמר קנבו
פקרות הער ואיש כלי
משחיתו יגור והנה ששה
אנשים האים מדור שער
העליון אשר מסנה עטפה
ואיש כלי מפעו בידו ואיש
אחד בתרסם לבש בדים
וקסת הספר במתניו ונבאו
ויעמדו אצל מוצב הנקשת
ונקבוה אליו ישראל והנה
מעל הכרוב אשר היה עליו
אל מפתח הבית וקרא אל
האיש הלבש הכדים אשר
קסת הספר במתניו
ויאמר יהוה אלו עבד בתוך
העור בתוך ירושלם והלוח
זהו על מעקות האנשים
הבאנחים והנאנקים על פי
היה יבנות הנעשות בתוכה
ולילה אמר באוני עברו
בגור אחרינו והבן על תחוס

עניכם ואליהחמלו וקול בחור
ובתולה וטף ונשים תהרגו
למשמות ועל כל איש אשר
עליו התנו אלתגשו וממקושו
תחלו ויחלו באנשים הוקנים
אשר לפני הבית ויאמר
אלהם טמאו אתהבית ומלאו
אתהחצרות חללים עאו
ויעאו והבן בערר ויהיו
כהבותם ונאשאר אנני
ואפיה על פני ואועד ואמר
איה אדני יהוה המושחתא
את ישראל וישראל בספך
אתהמדת על ירושלם ואמר
אלו עון בית ישראל והנה
גדול במאד מאד והמלא
הארץ רמים והער מלאו
מטה כי אמרו עוביחזאת
הארץ ואנו יחזו לאח וגם
אני לאתחוס עיני ולא
אחמל הרבם בראשם נתתי
והנה האיש ליש הכדים
אשר הקסת במתניו משוב
דבר לאמר עשיתי כאשר
צויתני
וארא והנה אלההעל אשר
על ראש הכרובים באבן
ספיר כמראה דמות כסא

נראה עליהם ויאמר אל האיש
לבש הכדים ויאמר בן אל
בלינת לגלגל אל תחת לכתו
ומלא הפנים גחלו
מבינות לכרבים ווקעו
תער ונבא לעיני ויחברם
עמדם ממזון לבית בבאו
האיש והענן מלא אתהעיר
הפנימית ורם נבו החור
מעל הכרוב על משני הית
וימלא חילת אתהענן ומעל
מלאו אתגה כבוד החור
וקול כנפי הכרובים נשמעו
החצר החיצה בקול אל עורו
בכרובי יהוה בעות אתהאיש
לבש הכדים ולאמר קח אל
מבינות לגלגל מקנות לכרובים
ויבא ויעמד אצל האופנים
לכרובים אל האיש אשר ביעת
הכרבים וישא ויהו אל הפני
לבש הכרבים ויקח ומלא חילת
לכרבים תבנית מדארם חת
כנפיהם וראוהו והנה אפס
אופנים אצל הכרובים אמר
אחד אצל הכרוב אחר ואמר
אחד אצל הכרוב אחר ומלא
האופנים כעני אבן הרשע

ולכר איה דמות אחד לארבעת
כאשר יהיו האופנים בתוך
האופנים בלכתם אל ארבעת
רבעיהם ולכו לא וסבו בל
בלכתם כי המזוט אשר עטו
הראש אחריו לכו לא וסבו
בלכתם וכל דשום וגבהם
וידיהם וכנפיהם והאופנים
מלאים עלים כעני לארבעתם
אופניהם
לחם הירא הגלגל באוני
וארבעה פנים לאחד פני
האחר פני הכרובי ופני השני
פני אדם והשליש פני ארץ
והרביעי פני ישראל וירמלו
הכרובים היא החור אשר
ראיתי בנהר כבר וכל כרוב
הכרובים ולב האופנים אצלם
וזשאת הכרובים אתכנפיהם
ליום מעל הארץ לא וסבו
האופנים גם הם מאעלם
בעמם ויעמדו וברזים וד
וירמו אותם כי רוח חמור
פקס ויעא כבוד יהוה מעל
מפתח הבית ויעמדו על הכרובים
וישאו הכרובים אתכנפיהם
ויזומו מד הארץ ויעניו בעמם
והאופנים לעיתם ויעמדו

פחה שער בית יחזו חקדמוני
וכבור אלהי ישראל עד יהס
מלמעלה הוא החת אשר
ראיתי תחת אלהי ישראל
בנהר כבר ויאיעו כרובים
המה ארבעה ארבעה פנים
לאחד וארבע כנפים לאחד
ודמותו כדמות תחת כנפיהם
ודמות פניהם המה הפנים
אשר ראיתי על נהר כבר
מראיהם ואותם איש אל
עבר פניו ולכו ותשא אתי
רוח ונבא אתי אל שער
בית יהוה הקדמוני הפונה
קדימה והנה בפתח השער
עשרים וחמש איש וארא
בתוכם אתיאוייה בן עזר
ואת פלכחיו בן עזר שרן
העם ויאמר אל
בן אדם אלה האנשים הח
החשבים אוו והיענים עעת
רע בעד היאתי האמרים
לא בקרוב בנות בתים היא
הסיר ואנחנו הבשר לכו
הנבא עליהם הנבא באונם
ותפל על רוח יהוה ויאמר
אלו אמר כה אמר יהוה בן
אמרתם בית ישראל וזמעות

ירחכם אני ידעתי והרבתם
חלליכם בעיר תואת ומלאתם
קועתיה חלל
לכו כה אמר אדני יהוה חלליכם
אשר שמתם בתופת חמור
הבשר והיא הקור ואותכם
הועיא מתנפה חוב וראתם
וחרג אביא עליכם נאם אדני
יהוה והועאית אתכם מתנפה
ונתתי אתכם ביד רבים ועשיתי
בכם שפטנים בחרב תפלו
על גבול ישראל אשפוט תכם
וידעתי כדאני יחזתי הוא לא
תחיה לכך לסור ואתם תהיו
בתוכה לבשר אל גבול ישד אל
אשפוט אתכם וידעתם כדאני
יחזו אשר בחקו לא חלכרתי
ומשפטו לא עשיתם וכמשפטו
הגוים אשר סביבותכם עשיתם
ויהו כהנבא ופלכחיו בן עזר
מת ואמר על פני ואועק קול
גדול ואמר אחא אדני ויחז
כלה אתה עשה את שאריו
ישראל
ויהי וברזיהוה אל לאמר בן
אדם אחוב אחוב אנשי גאלתך
וכל בית ישראל כלה אשר
אמר להם ושבתי וירושלם

רחוק מעל יתחזק לנו תיחזק
 כהנה הארץ למוכרש
 לבן אמר כה אמר אדוני
 יהוה כי חרקהם בגתם
 וכן חסונום בארעות ואני
 לחם למקדש מעט בארעות
 אשר בארשם לבן אמר
 כה אמר אדוני יהוה וקבעתי
 אתכם מקדש עמים ואספרתי
 אתכם מקדש הארעות אשר
 נפלותם בהם ונתתי לכם
 את חמדת ישראל ופארשמה
 והסודי אתכל שקדעיה ואת
 כל הורבנותיה ממעדי ונתתי
 להם לב אחד ורחם חדשה אתם
 בקרבכם והסודתי לב האבן
 מבשרים ונתתי להם לב בשר
 למען בחוקתי ולכו ואת משפטי
 ישמרו ועשו אתם חיידי לר
 לעם ואני אחזק להם לאלהים
 ואלי לב שקועיהם ונתעבותיהם
 לבם הודו רבים בראשם ונתתי
 נאם אדני יהוה וישאו תפריבם
 את פניהם והאופנים לעמתם
 ובגדו אלה ישראל עליוהם
 מלמעלה ועל כבוד יהוה
 מעל הודו העיר ונעמלה על
 ההר אשר מקדם לעיר

ליענייהם
 וקחי רבתי יתחזק אלו בשרו ואלו
 בן אדם תלא אמר אלהים
 ישראל בית המור מה עשית
 עשית אמר אלהים מה עשית
 אדני יהוה הכשיתי המשא
 חוז בירושלם וכל בית ישראל
 אשר חמה בהם כי ימתי את
 מוסרם כי אשר עשיתו כי
 ועשית להם בגולה אשר עשית
 והנשיא אשר בתוכם אלהים
 ישא בעלפון ואלא ביד
 יחתרו לחוצאנו פמן ופחה
 נעזו אשר להראות עליו הוא
 את הארץ ופירשתי את
 רשתו עליו ותמש במעוהו
 והבאתי אתו בגלות ארץ נשפוח
 ואנתה לא רחוק ושם מקוה
 וכל אשר סביבותיו קורה
 וכל אגפי אוהו לכל רוח
 וחרב ארץ אמרתי ונתתי
 מדאני יהוה בחמתי אותם
 בגלים ווריתי אותם בארץ
 וחזרתיה מהם אנשי מקדש
 מחוב מרעב ומחוב למען
 יספרו את כל הועבותיהם
 בגוים אשר באושים ונתתי
 אני יתחזק

יהוה דבר יהוה אלו לאמר כי
 אדם לחמד בעש תאכל
 ומי ימיה בגלות ובר אגד
 תשנה ואמרת אלעם האלץ
 כה אמר אדני יהוה ליושביו
 ירושלים אל אדמת ישראל
 לחם בארץ יאכלו ומימותם
 בשמיון ישתולמו השם
 ארעל ממלאת מתמם כל
 הישבים בגויות ערים חנושות
 החריבה והארץ שמ מדוד
 תהיה וידעתם מדאני יהוה

יהוה דבר יהוה אלו לאמר כי
 אדם הנבא אינביא ישראל
 חנפאים ואמרת לנביאי
 מלכם שמעו דברי יהוה כל
 אמר אדני יהוה חזי על הנבאים
 הנבונים אשר הלכים אחר
 רוחם ובלתי ראוי כשעלים
 חרבות נביאי ישראל חזי
 לא עליתם בפסלות והגדרו
 גדר על בית ישראל לעמר
 במלחמה ביום יהוה חזי
 שוא וקסם בזה האמרים
 נאם יהוה ויהוה לא שלחם
 ויחלו לקום בבר יהוה מחוז
 שוא חזיתם ומקסם בזה
 אמרתם ואמרים נאם יהוה
 ואני לא בריתי
 כה אמר אדני יהוה יעז

דברכם שוא וחזיתם כוזב
 לכו חזי אליכם נאם אדני
 יהוה ויחית ידו אל הנביאים
 החזים שוא והקסמים כוזב
 כסוד עמר לא חזי וככה
 בית ישראל לא יפתכו ואני
 אדמת ישראל לא נבאו
 וידעתם כי אני אדני יהוה
 יעז ובעזו הטעו את עמך
 לאמר שלום ואני שלום ונא
 בנה חזי ותנס טחנים אתו
 הפל אמר אל פוחי תפל ויפל
 היה גשם שופך ואגלה אבני
 אלגביש תמלע ורחם ערות
 תפצע והנה נפל חזיר יהוה
 ואמר אליכם אוה תפוח אשר
 טחנתו
 אמר אדני יהוה ובעמתי הנה
 סערות בחמתי וגשם טחף
 באפי יהוה ואבני אלגביש
 בחמה יבלה ורחסו אתם קרעו
 טחנתם תמל והגעתיהו אל הארץ
 ונגלה יסודו ונפלה וכלי רכס
 בתוכה וידעתם כי אני יהוה
 וכליהו את חמולי בקוץ נפוחים
 אתו תפל ואמר לכם איו חזיר
 ואיו הטחנים אתו ונביאי ישראל

נבאים אלו הושלם והחוט
החוט שלם ואין שלם נאם
יודע יחוד
ואתה בוארם שים פניאל
בנות עמך חמת נבאר
מלפניו והבא עליה ויאמר
כה אמר אדני יהוה הוה
למה פדותם פסחות על פל
אעלה ודי ועשות המספחה
על ראש פל קמח לעזר
נפשות הנפשות העודרה
לעמי נפשות לבן תחנה
ותחללנה את אל עמי
בשעלי שערים ובפתות
לחם להמת נפשות אשר
לא תמותנה ולחיות נפשות
אשר לא תחיונה בלבבכם
לעמי שמעו טוב
לכן בהאמה אדני יהוה
הנע אל כפתותי וכלה אשר
אתה מעדיות שם את
הנפשות לפיחות וקרשתי
אתם מעל זיועתיכם ושלחתי
את הנפשות אשר אתם
מעדות את נפשותם
לפחות וקר ערתי את
מספחותיכם והעלתי את

עמי מירכז ולא יהוה עור
בירכז למעודה וירעו
אני יחוד יעו הכאות לב
צרוק שקר ואני לא חפץ
הכאתי ולחוד ירו רשע
לדלתות מירכז חרע
להיתו לכו שוא לא
תחיונה והסם לא תקסמנה
עור והעלתי את עמל מירכז
וירעו פראע יחוד ונבוא
אלו יגשים מוקע ושראל
וישבו לפני
ויהי דבר יהוה אלי לאמר בן
אדם האנשים האלה העלו
גלויתם על לבם ומכשוו
עונם נתנו נכח פנתם הארש
אברש להם לכן דבר אותם
ואמרת אליהם סדאמי אדני
יהוה איש איש מבית
ישראל אשר יעלה אתגולו
אל לבו ומכשוו עונו ישים
נכח פניו ובא אל הנביא אני
יהוה נעתי לו בה ברב
גילוי למעו הפש את בית
ישראל בלבם אשר יזרו
מעל מעל ונפשותיהם
אמה אל בית ישראל כה
אמר אדני יהוה שוב

יחזקל

והשיבו מעל גדולתם ועל
כדתועבותיכם השיבו פנתם
כי איש איש מצות ישראל
ומהגו אשר יזרו בשערי
ועתה מאחרי ויעל גולת
אל לבו ומכשוו עונו נשים
נכח פניו ובא אל הנביא
לדרש לו בי אני יהוה ויעתה
לו בני ונתתו פני נשים ונח
וחשמולתו לאות ולשילוח
והכרתיו מתוך עמי חרעם
כראני יחוד ונתתי
כרסות ודבר אדני יהוה
פתיתי את הנביא והוא ונעתי
את דרו עליו ושמרתי
מהתוך עמי ישראל ונשא
עונם בעונו חרש פניו
הנביא יחוד למעול אלהו
עוד בית ישראל מאחרי
ולא יטמאו עוד בנפשתי
והיה לי לעם ואני אהיה
לחם לאלהים נאם אדני יהוה
ויהי דבר יהוה אלי לאמר בן
אדם ארץ כי תהטאו
מעל מעל ונפשותיהם
עליה ושברתי לה מטה
לחם והשלחתי בך רעב

והכרתיו ממעו אדם ובהמת
והיו שלעת האנשים האלה
ביתוכה נח נבאל ואחוב
המח בעדתם ועל נפשם
נאם אדני יהוה לו חמרך
רעה אעמך בארץ ושלחת
ויהיה שממה מפני עובר
מפני החמה שלשת האנשים
ברוכה חראע נאם אדני יהוה
אם בניכם ואם בנות נעלו
המה לברם ועלו והארץ
החמה שממה או חרב אביא
על הארץ חחא ואמרתי
חוב תעבד בארץ והכרתיו
ממעו אדם ובהמת ושלשת
האנשים האלה בתוכה חר
אני נאם אדני יהוה לא
יעלו בניכם ובנות בניכם
לברם ועלו או דבר אשח
אלה ארץ תהיה ושפכתי
חמתי עליה בדם להכרית
ממעו אדם ובהמת ונרו
רנאל ואחוב בתוכה חראע
נאם אדני יהוה אם בן אם
בת נעלו המח בעדתם
יעלו נפשם
לכן אמר אדני יהוה אף
כי ארבעת שפכתי הרעים

חרב ורעב וחחרעת ודבר
שלחתי אל הושלם להכרית
ממעו אדם ובהמת והנה
נותרה זה כל שח המועאת
בנים ובנות הנם ויע אדם
אליכם וראיתם את דברכם
ואת עליותם ונחמתם על
הרעה אשר תבאתי על
ירושלם את כל אשר הבאתי
עליה ונחמו אתכם כי
תראו את דברכם ואת עליותם
וירעו כל לא חנם עשית
את כל אשר עשיתו בה נאם
אדני יהוה
ויהי דבר יהוה אלי לאמר בן
אדם מה יחיה עץ הגפן מפני
עץ הזמר והאשר הנה בעצי
הנער חרע ממנו עץ
לעשות למלאכה אם יקחו
ממנו חר לחות עליו בלבו
הנה לאש עמו לאכלה את שני
קצותיו אכלה האש ותוכו
נהי העלה למלאכה הנה
בהקונו תמים לא יעשר
למלאכה אף כי באש אכלה
ויהי ונעשה עוד למלאכה
לכן מה אמר אדני יהוה
כאשר עץ האלון בעץ היער

אשר נהתו לאש לאכלה בן
נבתי את ישרי ירו שלם
ונתתי את פני בדם מהאש
יעאו והאש תאכלם וירעו
כי אני יהוה בשומי ארפי בדם
ונתתי את הארץ שממה ועו
מעל מש נאם אדני יהוה
ויהי דבר יהוה אלי לאמר בן
אדם הודע את הושלם את
הועבותיה ואמרת מה אמר
אדני יהוה הושלם מכרתי
נמ ליתך בארץ הנכבדי אבד
האמר ונאמר חתית נמולדתי
בלחם הולדת אותך לא כפרת
שך ובמים לא דחעת למשע
והמלך לא המלחת ונתת לא
חמלת לא חפה עליה עני
לעשות לך חת מאלה לחמתי
עליו והושלם אל פני השרד
בזעל נפשו בדם חללת אותך
ואעבד עליו ואראך מרבוססת
בדמך ואמר לך בדמך חיו
ואמר לך בדמך חיו בדמך
כמה השרד נתתך ותובני
ותגדלו ותבאי בער עבתי
שום נבני ושעתי עמך וא
ערס וערמתי נאמר אדני יהוה

ואראו והנה ענן עת הרים
 ואמרש בגלי עליה ואכסה
 ערותה ואשבע לה ואבוא
 בגלית אהר נאם ארני יהוה
 ותולי לי וארחצו במים וא
 ואשכח ובמד מעלך ואסתר
 בשמן ואלימשך רקמיה וא
 ואעלך תחש ואחבשך בשש
 ואכסך משני ואעפרך ערי
 ואתנה עמידים על דרך
 ובכור על גונד ואתן נגם
 על אפך ועל לים על אונך
 ועטרת המארת בלא שך
 ותעלה נחב נכסך ונלבושך
 ששי נמשך ורקמה סלת ורבש
 ושמן אכלתי ותמלי במאדמך
 ותעליהו למלכותי ולעמך לה
 עם בגוים מוסך פני פלול הוא
 בחדרי אשר שמתי עליך
 נאם ארני יהוה ותבטחי בנסך
 ותזני על שמך והשפכי את
 תזנותך על כל עובר לדחור
 ותקחי מנצחך ומעשיך לה
 בזנות כל אהות ותזני על הרב
 לא באות ולא יהיה ותקחי כל
 המאדך מזהו ומכספלאשר
 נתת לה ותעשו לה עליוסך
 ותזני בך ותקחי את בגדי

והם לא שבעת ותדמי את
 תזנותך אל ארץ כנען פשוטה
 יבבזאת לא שבעתי מה
 אמלך לבהר נאם ארני יהוה
 בעשוקך את כל אלה מעשך
 אשה זונה שלמה בעתה וצו
 פראש כל הדרך ותמך עשות
 כל דרב לא תחזיקו ביוני לרש
 אהוה היא אשר המנאפת מתת
 אישתי תמך את זונים ליתת
 ותענה ואת נתת את רגלי
 לכל מאדך ותשחתי אותם
 לבוא אלקי משכבתי עת זנותי
 יחד בך תמך מן פשוט בה
 בתזנותיך ואחזקך לא זנות
 ובתך אתני ותזני לא עת
 לה ותתי להפני לכן זנות
 שמעו דברי יהוה
 כל אלה ארני יהוה יש השם
 נחשמה ותגלה ערותך מעלך
 על מאדך ועל מאדך
 תזנותך וכדמי בעת
 אשר נתת להם לכן הנה
 מקבץ את כל מאדך אשר
 ערבת עליהם ואת כל אשר
 אהבת על כל אשר שמת
 רקבועת אים עליה משכבתי
 וזלתי ערותי איהם ורא

את כל ערותך ושפטתך
 משפטו נאפות ושפכר נכס
 ונתתך בם חמה וקניא דדי
 ועליו אתך בורים ותרסג כל
 ונעמו נמתך והפשיטה אותך
 בדרך ולקחו כלו תפארתך
 ותזנחה עירם ועיניה והעלו
 עליה קהל ורגמו אותך באבן
 ובתךך בחרבותם וישרכו בלתי
 באש ועשרתך שפטים לעני
 נשום רבות והשפתיך מוונת
 נאם אתני לא התני עור ותחזיקו
 חטאי בך וסוך קנאתי ממך
 ושחטתי ולא אכעס עוד
 יש אשר לא זכרתי אתי קני
 ועורתי ותולדתי בכל אלה
 וגבאני לא רבתי בלאש
 נתי נאם ארני יהוה ולא
 עשהלך את החמה על כל
 תועבתך הנה כל המשל עליך
 ימשל לאמר באמה בתך
 בת אמך את גלית אישה
 ובגוד ואחותי אחזקך את
 אשר גלתי אנשוח ונלתי
 אמכך חיות ואביבך אמך
 ואחזקך הגדולה שמרוז
 היא ובגודתה חושבת על
 מאדך ואחזקך הקסיסה

ממך היושבת ממינך סוס
 ובגודתה ולא בדרכיהו מלסת
 וכלה עבותתה עשיתי כמעט
 קט ותשחתי מהו בכל דרכיך
 חקאני נאם ארני יהוה אם
 עשית סוס אחזקך היא י
 ובגודתה פאשר עשית את
 ובגודתה חזקה חיה ערו
 סוס אחזקך גאון שבעת לחם
 ושלות השקט מהו לה
 ולבנותיה ודעני ואביון לא
 החזיקה יתג בדותה ותעשוע
 הועבה לפני ואסור ארתך
 באשר ראיתי ושמרזו
 כחצי חטאתה לא חטאה
 וזרבי את תועבתך מהפך
 ובעדך את אחזקך בכל
 תועבתך אשר עשיתים
 את שאי כלמתך אשר
 פללת באחזקך בחטאתך
 אשר חתעבת מהו תעבדנה
 ממך וגם את בושתי ושאי
 כל מתך בעצמתך אחיותך
 ושחתי את שבתתך את
 שבת סוס ובגודתה ואת
 שבת שמרוז ובגודתה
 ושחתי שבתתך בתוכתך
 למען תשאי כלמתך וכלמת
 ויחזי דבר יהוה ארני

לאמר: בואנכם חזר חירה) ומשל משל אל בית ישראל ואשרת סדאמה ארבע מהו הנשור הערול גדול הכנפים סרד האגר מלא הנוצה אשר לו חרקה בא אל חלבנו וקח את עמדת הארץ את ראש וניקומו קפוח וביאח אל ארץ בנינו בעיר רכלים שמו: וקח מדע הארץ ונתנה בשדה זרע קח על מים רבים וצפוף שמו: וצפוף ויהי לגוף סודות שפלת קומה לפנות הלוטואלן ויששור תחתיו סגור ותחן לגוף ונעש ברים ומשלח פארות: ויהי גשור אחד גדול כנפים ורב נוצה והנה הגוף הזאת כפפה שרשע עליו והלוטו שלח לו להשקות אותה מעדגות מפענה אל שדה טוב אל מים רבים: היא שתדע לעשות ענה ולשאת פרו לזכות לגוף אדרתו אמר: בוא ארבע יהוה העליון והוא את שרשע וקח את ביהוה מקום הנשור הערול וקח רב יעשה אויבו פרי עור

עמדה מניש ולא בורע גדולה ועם רב למשאות אותה משר שיהי והנוד שתולה התעלה הלא כנעת בה רוח הקדים הביבש על ערגת עצמה מניש ויהי רב יתוח אל לאמו ארבע נא לבית המיר הלא רעמת מיה אלה אמר הנה בא מלך בבן ירושלם וקח את מלכה ואת שרית ונבא אותם ארבע גדלה יקח מורע המלכה ויכרת אתו ברית ונבא אתו באנה ואת אלו הארבע לקח להיות מלכה שפלה לבתו הנה נשא ולשמך את בריתו לעמדה וימרו בן לשלח מלאכי מערים לתת לו סוסים ועמרב היעלה הימלטה עשה אלה והפך בכות ונמלכו חזאע נאם ארבע יהוה אלה לא במקום המלך הממלך אתו אשר בזה את אלו ואשר הפך את בריתו אתו בטוב בל ימות ולא חזר גדול וקח רב יעשה אויבו פרי עור

במחמה בשפך סלה ונבנת פנק להברית נפשות רבות נבנה אלה הפך ברית ונה נהו חזר וכל אלה עשה וימלו: לכן סדאמה ארבע מהו חזאע אסלא את אשר בנה ובריתו אשר חסד נבנתו בראשו ופרישתי עליו רשתי ונמלכו מעמדה ונבואותיהם גדלה ותשפוט אתו שם מעלו אשר משתי ואת כל מבחנה בכל אגפיה בחרב ופירו והנשארם לבן יתוח דברתי כה אמר ארבע מהו וקחתי ארבע מעמדת הארץ והיה ונתתי מראש ונקחתה קח אקטוף ושתלתו אני על חרב ונתתי ידה מרזם ושבא אשחלנו ונשא ענף ונשח פרו ותחך לארץ ארבע ונשח תחנתו בל יפורו בלבנו ונשח פרו ליתו תשפוט: ויהי ענין שרית ביאע חזר השפלה עץ גבה ונחלת עץ שפל חוב שרית עץ חזר והכרחתי עץ נישא אני ויהי

דברתי ועשיתי ויהי דבר יתוח אני לאמר מה לכם אתם משלים את המשל הזה על ארמת ישראל ל לאמר אבותי אכלו בכר ושני הכנים ההלעה חזאני נאם ארבע יהוה אלה ויהוה אס ויהוה לבם עור משל המשל: הנה בני ישראל: הן כל הנפשות לוי הנה כנפשי האב וכנפשי הן לוי הנה חנפשי החטאת היא תמותי ואיש פיתוח ערוק ועשת משפטו וערוק אל החתים לא אכלו וענו לא נשא אל גדל: בירת ישראל ואת אשר רענה לא טמא ואל אשר נהלא קרב: ואיש לא יננה הבלתו טוב ושוב גולה לא יגזל לחמו לרעב ותו: ויעוירים כסח בגד: בנשך לא יתן תרביית לא יקח מעול ושוב לו משפטו אמת יעשה לו איש לא יאישו בחקותי לך ומשפטו שמר לעשות ואת עמך הוא חיה נחיה נאם ארבע יהוה והוליד בן פרוץ שפך דם ועשה אח

מאחר מאלה והוא את כל אלה לא עשה פנים אל החתים אכלו ואת אשר רענו טמא ענו ואבנו הונח גלות גול חבל לא ישוב ואל הגלולים נשא עינו והועבה עשה: בנשך גרן ותרביית לחחוני את כל התועבות האלו עשה מות וצפת רמיו: בו יתנה והנה הוליד בן ונבא את כל חטאות אביו אשר עשה ויראה רב יעשה כחו: על החתים לא אכל ועינו לא נשא אל גדל: ביה ישראל את אשר רענו לא טמא ואל אשר נהלא חזר לא חבל ונחל לא גדל לחמו לרעב ותו וערוס כסח בגד: מעני השוב גדו נשך ותרביית לא יקח משפטו עשה בחקותי חזר הוא לא נמרת בעון אביו חיה נחיה: אצונו עשק עשק גול גול אח ואשר לא טוב עשה בתוך עמנו והנהמת בעוננו: ונאמר גם מרע לא נשא מנו בעון האב והנו משפטו וערוק עשה את כל חקותי שמר

ויעשה אתם חיה נחיה: הנפש החכואת היא תמות: לא ישא בעון האב ואכלו ישא בעון הבן ערוקת העדוק עלמו תהיה ור שעת רשע עלו תהיה והרשע בני שוב מכל חטאתו אשר עשה ושמר את כל חקותיו ועשה משפטו וערוק חיה נחיה לא ימות: כל פשעו אשר עשה לא יזכרו לו בעדקתו אשר עשה ויהוה החפץ אחפץ מות רשע נאם ארבע יהוה הלא בשונו מדבני וחסד: ובשוב ערוק מעדקתו ועשה על ככל התועבות אשר עשה הרשע יעשה נחיל ערוקתו אשר עשה לא תוכרנה במעלו אשר מעל ובחטאתו אשר חטא גם נמות: ונאמר גם לא יוכן דרך ארבע שמעו נא בית ישראל הדרכו לא יתבו הלא ררכובם לא יתכנו: ישוב ערוק מעדקתו ועשה עול ומה עליהם בעלו אשר עשה נמות: ובשוב רשע מרשעתו אשר עשה ונשך משפטו וערוק הוא את נפשו וחתה

ויעשה אתם חיה נחיה: הנפש החכואת היא תמות: לא ישא בעון האב ואכלו ישא בעון הבן ערוקת העדוק עלמו תהיה ור שעת רשע עלו תהיה והרשע בני שוב מכל חטאתו אשר עשה ושמר את כל חקותיו ועשה משפטו וערוק חיה נחיה לא ימות: כל פשעו אשר עשה לא יזכרו לו בעדקתו אשר עשה ויהוה החפץ אחפץ מות רשע נאם ארבע יהוה הלא בשונו מדבני וחסד: ובשוב ערוק מעדקתו ועשה על ככל התועבות אשר עשה הרשע יעשה נחיל ערוקתו אשר עשה לא תוכרנה במעלו אשר מעל ובחטאתו אשר חטא גם נמות: ונאמר גם לא יוכן דרך ארבע שמעו נא בית ישראל הדרכו לא יתבו הלא ררכובם לא יתכנו: ישוב ערוק מעדקתו ועשה עול ומה עליהם בעלו אשר עשה נמות: ובשוב רשע מרשעתו אשר עשה ונשך משפטו וערוק הוא את נפשו וחתה

הטוב מכל פשעו אשר עשה
 חזו נחמה לא נמתי ואמרתי בנות
 ישראל לא יתכזו רדף ארצו
 הדרדכי לא יתכזו בתי ישראל
 תלא ודרכם לא יתכזו
 לכן איש בדרכמו אשפט
 ויתכס בות ישראל נאם אדוני
 יהוה שוכן והשוכן מכל
 פשעכם ולא יהיה לכם להשוע
 עוון קש לבו מעליכם את
 פשעכם אשר פשעתם גם
 ועשו לכם לב חרש ורוח
 חרשות וכלה חמתו בחושאי
 כי לא אפחץ במת המת נאם
 אדוני יהוה וחשיבו חזו
 ואהי שא קינה אלנשיאיש
 ישראלי ואמרת מה אמר
 לבוא ביואריות רבעה בתוך
 כפרים רבבה גוריה ובעל
 אחר מגידה כפרתה וילמד
 לטורף טורף אדם אכלי ויש
 וישמעו אליו גם בשחתם
 נפש ונבאוי בחכים אל
 ארץ מצרים וזרמתי נוחה
 אבדיה תקוה ותקח אחר
 מגרית כפור שמחתי ונתחתי
 בתוך אריות כפור מה וילמד
 לטורף טורף אדם אכל וידע

אלמנתי וערמתי החריב
 ותשם ארץ ומלאה מקול
 שאנתי ומתנו עליו אדם סבב
 מיריבות וסרשו עליו רשעם
 בשחתם נפש ונתגדדו
 בסוג בחחים ונבאו אל מלך
 בכל ונבאו במעדות למען לא
 ישמע חלועד אל דברי
 ישראל
 אמר כן סן בדת על מע
 שחלה פרעה וענף חרפה
 ממים רבים וחרפה מן
 על אל שבת משה ונגבה
 קומתו על פי עבדתי ונרא
 בגלות ברב בלי מנו ותגש
 בחמה לארץ הטובה ורנח
 בפרים חוביש פרעה חפרתו
 ונבשו מטרד ענה אש אלהתו
 וענה שתלה במדבר בארץ
 ענה ועמאיות לא אש ממסו
 ביה פרעה אכלה ולא חמד
 קינה היא ותהי לחנה
 וזה בשנה השביעית בחמש
 בעשור יחדש באו אנשים
 מזרע ישראל לדרש את
 חזו וישבו למני נתח
 דבי יהוהאלי לאסריו אדם

דבר אתקוני ישראל
 אל הם סמל אדני חזו
 הדרש אתי אתם מאס
 חראני אכ אודש לה
 נאם אדני יהוה חתשפט
 אתם התשפטו באותו
 תועבת אתם חרעבו
 ואמרת אתם פחמתי את
 יהוה בית בחת משרת
 נאשא יהוה חרעו בתי
 ואדועתם כארץ מצר
 ואטא דר לה לאמר
 יהוה אלהים בים חזו
 נשאתי דר לה חרעו
 מארץ מצרים אל ארץ
 תיתי להם ובת חלב ודבש
 עבי היא לבי חרעו חזו
 אלהם איש שקדני חזו
 השלכו ובערתי חזו
 תטמאו את שתי אלהת
 ונמרוב והא בני ישראל
 איש את שקדני עשה
 השלכו ואת גת מצר
 לא עזבו ואמר חזו
 עוונם לבנות אלהת
 ארץ מצרים חזו
 שמה לבנות חזו
 אשר דמה בתכם אשר

גדעתי אלהם לשענתם לה
 לחוצים מארץ מערים
 ואוצים מארץ מערים
 נאם אס אלהמדבר ואתו
 להם אתחקותי ואת משפטו
 הודעתי אתם אשר יעשה
 אותם הארץ וחי בהם וגם
 את שבתתי נתתי להם
 לחיות לאות בני בניניהם
 לדעת כי אני יהוה מקדשם
 ומרובו בתי ישראל במדבר
 בתקותי לאת כו ואת משפטו
 מאס אשר יעשה אתם
 האדם וחי בהם ואת שבתתי
 חלתי מאי נאמר לשבתתי
 עליהם במדבר לכל יתם
 ואעשה ומעו שמי לבתי
 החל לעיני הגוים אשר
 הוצאתים לעוונתם נאם אדני
 נשאתי דר להם במדבר
 לבתי תבוא אותם אל הארץ
 אשר נתתי זבת חלב ודבש
 עבי היא לכל הארעות
 ועז במשפטו מאסו ואת
 חקוהי לא חלכו בהם ואת
 שבתתי חללו בני אחרי
 גלותם לבם חרף ותתם
 עונו עליהם משחתם ולא

עשיתי אתם בזה במדבר
 ואמר אל בני חם במדבר
 בחוקי אבותכם אל תלכו
 ואת משפטיהם אל תשכחו
 ובגלויהם אל תטמאו אני
 יהוה אלהיכם בחקתי לבני
 ואת משפטו שמדו ועשו
 אותם ואת שבתתי חרשו
 חזו לאת בני בניניהם
 לדעת כי אני יהוה אלהיכם
 ומרובו הבנים בחקתי
 לאת כו ואת משפטו לא
 שמדו לעשות אותם אשר
 יעשה אותם האדם וחי
 בהם את שבתתי חללו
 ואמר לשפה דמתי עלותם
 לבנות אפי גם במדבר
 והשבתתי אתיה ואעשי
 למען שמי לבתי חזו
 למני הגוים אשר הוצאתי
 אותם לעוונתם גם אני
 נשאתי אתני להם במדבר
 דחפץ אתם בגוים ודורות
 אותם בארעותיו משפטו
 לא עשו וחקוהי מאסו
 ואת שבתתי חללו ואחר
 גלות אבותם חזו עוונתם
 וגם אני נתתי להם חקים

לא טובים ומשפטים לא
 יחזו בהם ואתמא אותם
 במתנותם בהעביר כל פטר
 רחם למען אשפטו ומעו אשר יע
 אשר אני יהוה לכו דבר
 בית ישראל בואדם ואמרת
 אליהם מה אמר אדני יהוה
 עוד ואת גדתו אתו אבותיכם
 במעלם בני מעל ואביאם אל
 הארץ אשר הארצי אשר
 נשאתי אתני לדלת אותם
 להם ויורא כל גבעה רמה
 וכל עץ עבת ויבחו שכתא
 ובחוסם חתנו שם בעט
 קרבנם ושמו שם דים
 נחוחיהם וסכו שם אר
 נסמיתם ואמר אלהם מה
 הבחתי אשר אתם הבאים
 שם וקרא שמה במה על
 היום הזה לכו אמר
 אל בית ישראל מה אמר
 אדני יהוה העדרך אבותיכם
 אתם נטמאים ואחרו שר
 שקוניהם אתם זניבים ונשאת
 מתנ חכם בהעביר בתכם
 באש אתם נטמאים לכל
 גלויהם עד היום ואני אדרש
 לכם בית ישראל חראני

גאס ארצו יהוה אם אדרש
 לבס יחזקאל על רוחכם הני
 לא תהיה אשה אתם אמרם
 נהיה כהנים כמשפחות
 הארצות לשרת עץ ואבן
 חראני נאם ארצו יהוה אלהי
 בל חזקה וזרוע נטויה
 ובחמה שטפה אמלך עליכם
 והוצאתי אתכם מן העמים
 וקב עמי אתכם מן הארצות
 אשר נטעתי בם עץ חזק
 וזרוע נטויה ובחמה שטפה
 והבאתי אתכם אל מדבר
 העמים ונשפכות אתכם
 שם פנים אל פנים פאשר
 נשפכות את אבותיכם
 במדבר ארץ מערים בן
 אשפט אתכם נאם ארצו
 יהוה והעברתי אתכם תחת
 השבט והבאתי אתכם
 במסרה הברית וברוהי מכם
 המדרים והפוש עיני מן
 מגוריהם אוצין אותם ואל
 אדמת ישראל לא יבוא
 יבוא וירעם בראני יהוה
 ואתם בית ישראל כה אמר
 ארצו יהוה איש גלולו לבן
 עברי ואחיו אם אינכם

שמעו אל יואה שם קדשו
 לא תחלו עוד במתנותיכם
 ובגלויותי בני בהר קדשו
 בהר מרום ישראל נאם ארצו
 יהוה שם יעבדני כל בית
 ישראל כלה בארץ שם ארעם
 ושם אדווש את תרומותכם
 ואת ראשות משאולתכם
 בכל קדושתכם בלילה ניהו
 ארצה אתכם בח צאי אתכם
 מן העמים וקב עמי אתכם
 מן הארצות אשר נכרתם
 ונקרשתי בכם ליעני הגוים
 וירעתי מראני יהוה בהמין
 אתכם אדמת ישראל אל
 הארץ אשר נשאלו אנדור
 לתת אותה לאבותיכם וזכרתם
 שם את דרכיכם ואני כל
 עליוותיכם אשר נטמאתם
 בם וקדשתם במעכם בכל
 רעותכם אשר עשיתם
 וירעתי כראני יהוה בעשונת
 אתכם למען שמי לא
 כדרכיכם הרעים ובעלילותיכם
 הנשחתות בית ישראל נאם
 ארצו יהוה
 ויהי דבר יהוה אלי לאמר בן
 אדם שים פניך אל יושבי
 והטף אל מקדשם והנא
 אל אדמת ישראל ואמר
 לאדמת ישראל מה אמר
 יהוה הנני אלקי ומצאתי
 חרבי מגיעה והם ימון
 צהיק ורטיעו עון אשר
 הכרתי ממך צהיק ורטיעו
 לבן תעא חרבי מתענה
 אל כל בשר מנגש עשו
 ומדעו כל בשר בראני יהוה
 הוצאתי חרבי מתענה
 תשוב עוד
 ואהי בן אדם האנח בטהור

מרגלים ובמרידות האנח
 ליעניתי והיור כר
 יאמרנו אלקי עלמה אתה
 נאנח ואמרת אל שמועה כר
 באה ונמס מלך ורבו כל
 ימים וכחיהו מלדיוח וכר
 ברכים תלכע מים העה באה
 ונהלתי נאם ארצו יהוה
 ויהי דבר יהוה אלי לאמר בן
 אדם הנבא ואמר כה אמר
 ארצו אמר חרב חרבו חרבה
 וגם מרוסיה למען טבח טבח
 החרבה למען תהיה זה ביק
 מרסיה אנגישו שטט בני
 מאסת בל עץ וימו אתה
 למרסיה לתפס בפר הוא
 החרבה חרב וקיא מרסיה
 לתת אותה ביד חורג וצק
 והלל בן אדם מה היא החרבה
 בעמי היא בבל שואו ישראל
 מגדיל אל חרב מנו את עמי
 לבן קפס אל מרד בני חו ומת
 אסכם שבטם מאסת לא מהח
 נאם ארצו יהוה
 ואהי בן אדם הנבא וקיא בן
 אל שם ותכלי חרב שלי שאתה
 חרב תלית היא חרב וקיא
 חרבו החרבת להם למען

למג לב והרס המכשלים
 על כל שעויתם נתי אבחת
 חרב אח עשוה לביק מעשה
 לטבח הלא אחי המעי השמי
 השמילי אתה פניך מערות
 וגם אני אכה כפלי אל כפני
 והניחתי חמתי אני יהוה
 דברתי
 ויהי דבר יהוה אלי לאמר ואהי
 בן אדם שים לך שנים דרכים
 לבוא חרב מלך בבל מארץ
 אתר יצא שנותם וד ברא
 בראש הרדעור ברא דרך
 תשים לבוא חרב את רפת
 בני עמון ואת יהודה ברושם
 בצורה כמעלה מלך בבל אל
 אם חרדך בראש שני הירבים
 לקסם קסם קלל בחצנים
 שאל בחרמים ראח בפכך
 גומליו תהי הקסם דושלים
 לטום כרים לפתח פה בלע
 לתרים קול בתרועה לשוים
 כהים על שטחים לשפר
 סלח לבנות רוק והלה לתם
 כקסם שוא לעושים שבעי
 שבעות לתם והוא מזמור
 עון להתפש
 לבן טה אמה ארצו יהוה עני

הוכרם עונכם בהגלות
 פש ימכם להראות חטאותיכם
 בכל עליוותיכם יעו הוכרם
 בכף התפשו
 ואהי חלל ושענשיא ישראל
 אשר בא ילמו בעת עון קץ
 כה אמר ארצו יהוה הסי
 המענט והיום העטרה זאת
 לא זאת השמלה הגפה והגבה
 השמילי ענה עון עוה אשימנ
 גם זאת לא יהי ערצא אשר
 לו המשפט ונעמתי
 ואהי בן אדם הנבא ואמר
 כה אמר ארצו יהוה אל בני
 עמון ואל חרפתם ואמר
 חרב פתחה לטבח מרוסיה
 להכיל למען בך בחנות לך
 שוא בנסך לך בוב לתת את
 אל עוארי חללי רשעים
 אשר בא וזמם בעת עון קץ
 השב אל תערה במקום אשר
 נבראת בארץ מכור דמך
 אשפט אתך ושפכתי עלך
 ועמי באש עברתי אפס
 עליך ונתתיך בל אנשים
 בערים חרשו משחית לאש
 תהיה לא כלה בך והח
 בתוך הארץ לא תנודי כי אני יהוה

דברתי ויהי דברי הוה אל לאמרי ואתה בארס התשפט והשפט את עיר הדמים וחוד עמה את כלתו עבתי ואמרתי כה אמר אדני יהוה עיר שפכת דם בתוכה לבוא עמה ועשתה גללים עלה לטמאה בדמך אשר שפכת אשמת ובלוליה אשר עשת סמאת ומקריבני למד ותבוא עיר שנוחך עלפו נעתיק חרפה לגוים וקלסה לכל הארצות וקדויות והרחקות ממך והקיסתך סמאת השם רבת המהמה הנהר נשואי ושואל איש לורעו היו בך למענו שפרתם אבי ואם תקלו בך לר עשו בשעך בתוכך תמו ואימנה הונחך קדשי ביות ואה שוברתי חלתי אנשי רכיל היו בך למענו שפרתם ואליההרים אכלו בך זמק עשו בתוכך עירוראכ עה בך סמאת הנה ענבך ואיש את אשת רעותו עשה תועבה ואיש אתמא ביומה

ואיש את אחת בת אמו ענה בך שחור לקחו בך למענו שפרתם דם נשך ותבנית לקחת והכעור רעור בעשק ואתי שכחת נאם אדני יהוה והנה המתי כמו איבערך אשר עשית ועל דמך אשר היו בתוכך מעמך לבך אם תחוקנה ברוך למלס אשר אני עשה אותך אני יהוה דברתי ועשיתי ומפני צרתי אבותי בגוים ווריתך בארעות והתמתי טמאת ממך ונחתי בך לעני גוים וירעת מי אני יהוה ויהי דבר הוה אל לאמרי בך אדם חולו בית ישראל וסג כלם נחשת ובדיל וברוך ועופרת בתוך כור סגס בסף הקי לבו כה אמר אדני יהוה יעו הוה כלם לסגס לבו הנמ קבץ אהבם אל תוך ידושים הבעת בסף ונחשת נברול ועופרת ובדיל אל תוך כל לפחת עליו אש לחנתך ואת הך עשית ולא מספט ואקבץ כלם איש גר ורעמד בפרץ לפני בערתי ובלתי שחנת ולא מימתי

ואשפר עליהם ועמי באש עברתי פליתיס דרכם בר בראשם נתתי נאם אדני יהוה ויהי דבר הוה אל לאמרי בך אדם שנים נשים בזות אם אחות חלי ותוננה במערים בניעוריהו וני שמה מעבו שריחו ושם עשו ריני בלוליהו וישמתו אהלה הגדולה ואחיל בך אחותה ותחננה ויגדלה בנק ובנות ושמיתו שמרון אהלה וירושלם אהלה וימן אהלה מחתי ותעגב על מאבחה אל אשר קדוים לבי הלל פחות וסגנים בחורי חמד כלם פרישים רכבי סוסים ואתו תונותיה עליהם מבחר בנד אשר כלם וכל אשר ענה ואת תונותיה ממערים לא עבה כי אותה שכבו בניעונים והמח עשו דדי בתולות ושפכו תונותם עליה יכב נתתה ביד מאבחה בל בני אשר ענה עגבה עליהם המה גלי ערונה בענה

ובנותיה לקחו ואותה בחרב הרגו ותחיש לנשים וש ושפכותם עשו צד וברא אהליה ותשחת עגברתה ממנה ואת תונותיה מזונני אחותה אל בני אשר עגבה פחות וסגנים קרובים לביני מכלול פרושים רכבי סוסים בחורי חמד כלם וארא כי נכמאת הקד אהר לשמתו והוסף אל תונותה ונתרא אנשי מחקה עליהקור עמי כשרים חקקים ביש שר חגורי אוור במה נירדם סדנחי טבלים בראשיהם מראי שלשים כלם דמות בני כל כשרים ארץ מולדתה והעגב עליהם למראיה עיניה ותשלח מלאכים אליהם כשדומה ויבאו אליה בני כל ומשכב דרוס ומסמא אותה בתונותם ותטמא גם ותקע נפשת מחס ורגל תונותה ונע את ערותה ותקע נפשו מעלה באשר נקעו נפשו מעל אהרתה ותרבה אההונותה לומר אתמי נעוריה אשר ונתה

בארץ מערים ונהג גבה על פלג שיהם אשר בשר חמורים בשורם וזמת סוסים וזמתם ונהפקדו את זמת נעוריה בעשות ממערים ודוד למעו שרי נעוריה לבו אהליה כה אמר אדני יהוה נתני מעור את מאבחה עלך את אשר נקע נפשו מחס והבאתם עלך משבבי בני בכל כשרים פקוד ושנוע וקנע כל בני אשר אהרם פחקי חמד פחות ומגעים כלם שלשים וקראים רכבי סוסים כלם ויבאו עליה חיל רכב ונעו וקבל עיני ענה ומגו וקנע ועימו עלך סביב נתתי לפנות משפטו ושפכוד במשפטות ונהלו קנאתי בך ועשית אותך במחמא אפר ואולך קסוד ואחריהך בחרב תטול המה בניך ובעתמך יהיו ואחריהך האכלו באש והפשיכוד את בגדיך ולקחו כלי תפארתך והשבתו ומתך ממך ואת זונתך מארץ מערים ולא השאו עלנך אליהם ומי צדיק לא תוכרי ער

כי כה אמר אדני יהוה
הנני נתתי ביד אשר שנת
ביד אשר נקעה נפשך
מהם ועשו אותך בשנאה
לקחו כל ימיך ועבדך
עמו ועמיה ונגלה ערות
ונגזר ונמקד והיו בידך
עשה אלה בך בזנותך אחר
גוים על אשר נכמת את
בירך אחותך הלכת ונתתי
כוכב בידך כה אמר
אדני יהוה כוס אחותך
השתי העמקה ותהי כבוד
היהודי לחק וללעג מרבה
להכיל שפרו ונגזר המלאי
כוס שמחה ושמיחה כוס
אחותך שמרון ושרות
אורה ומעיה ואת חלשות
הגרמי ושרך תנתקי כי
אני דברתי נאם אדני יהוה
לכו כה אמר אדני יהוה
יעו שכחת אודי והשליכי
ימי אחרי גזר ונאם את שאי
דמך ואת הזנותך
ויאמרו יהוה אלי בן
ידם השפט את אלה
ואת אלה ביה והגד לדו את
הועבותי ויבי נאמי וידם

בידיהו ואת גלוייהו נאמי
וגם את בניו אשר ילדו
לד העבדו להם לא כלוה
עוד ואת עשו לי כמאן
את מקדשי ביום הודו
ואת שבתותי הלו וישחטו
את בנייהם לגלוייהם ונלאו
אל מקדשי ביום ההוא
לחלו והטכה עשד בתוך
ביתי ונאמי תשלחני
לאנשים באים ממרחק אשר
מלאך שלוח אליהם והנה
באו לאשר רחצת כחלת
ענין וערית ערתי ונשבת
על מטה כבוד ושוחן עיון
לכבוד וקטנה ושמי שמתי
עלי וקול המון שלו נא
אנשים מרב אדם מובאים
כזבאים ממרבר והתנו
עמיהם אלהיהו ונעטרות
הפארת על דאשיות זאמר
לבלה נאפים עת יזנה תונית
והיא יזננה אליה כזבא אל
אשה וזנה כן זבא אל אלה
ואל אלהיה אשת הזמר
יאנשים עריות המה ושפטו
אוהיה משפט נאפיות ומשפט
שפנות דם מי נאמי ל העד

ודם בידיהו:
אמר אדני יהוה השלי עמך
קהל ועמך אתה ולעמך
ורגמו עליהו אבקה ונא
אותו בחרבותם בנות
ובנותיהם וחרגו ונמיתו באש
ישראל והשבתו חזק מן
הארץ ונסכו כל מיניו ונא
העשיו כזמת בני ונא
זמת כה עליו ונאמי ונאמי
השאתו וידעו כי נאמי אדני
יהוה
ויהי דבר יהוה אלי בשנת
השלישית בחורש העשירי
בעשור לחרש לאמר: כן
אדם כהוב לב אתים חסם
את עים חסם הזה ספרתי
בכל ארדושים בעים חסם
הזה ומשול אל בית יהוה
משל ונאמי אלהים כה אמר
אדני יהוה שפת חסד שפת
ונס יצק בו מים אסף נמיתו
אליה כל טהב יקר ונאמי
מבחר עצמים מלאי מבחר
העאל לקח ונאמי הוי העע
תחמה רתו רתחיהו נאמי
עצמיה בתוכה
כה אמר אדני יהוה אוי עיר

הדמים סיר אשר חלאכה
בה וחלאכה לא נעאה ממנה
לנחמה לנחמה הו עאה לא
נמל עליה גורל בני כמה
בתוכה חוד על עיניה סלע
שמתה לא שפלתהו על
הארץ לכפות עליו עפר להעלות
חמה לנקם נקם נתתי את נחמה
על עיניה סלע לבלתי הפקות
לכו כה אמר אדני
יהוה אוי עיר הדמים נאמי
אגדל המד ויהי יחזקה העעים
הדלק מאש תהם הפשר
והקח המדקה והעצמות
והרוח והעמידה על גלית
דקה למעו חסם וחרה נחמה
ונתנה בתוכה טמאנת תהם
חלאכה תאנים הלאה ולא
הצא ממטר דבת חלאכה
באש חלאכה בטמאנת ומה
יעו סוהותין ולא סוהות
מטמאנת לא סוהות עור
עד הניחי את חמתי בדאני
יהוה דברתי באה ועשרתי
לא אפר ואל אחוס ולא
אנחם כדברך ובעלותי ונאמי
שפטור נאם אדני יהוה

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: כן
אדם הנני לקח ממך את
מחמד ענין ממך ולא
הספד ולא תנפה ונאמי ונאמי
דמעתי האנך דם מתים
אלך לא תעשה פארך חניש
עלך ונעלך השם בדלך
ולא תעטה על שפט ולחם
אנשים לא תאכל ואדבר
אל העם בבקר ותמת אשתי
בערב ואעש בבקר כאשר
צויתי ויאמרו אלי העם
הלא תגיד לנו מה אחד לנו
כה אבה עשה ונאמי אלהים
דבר יהוה הוי אלי לאמר
אמר לבית ישראל כה אמר
אדני יהוה הנני מחלל את
מקדשי גאון עזכם מחמד
ענינם ומחמל נפשכם ונענש
ובנותיכם אשר עבדתם בחורש
יפלו ועשיתם כאשר עשיתו
על שפט לא תעבו ולחם
אנשים לא תאכלו ופארכם
על ראשיכם ונעליכם כן
דברתיכם לא תספרו ולא
תדכו ונמקרתם בעונותיכם
ונחמתם איש אל אחיו
והנה יחזקאל לכם למוסר

ככל אשר עשה תעשו בבוא
יד עתם כי אני אדני יהוה
ואמה בזאתם הלא
ביום קחתי מהם את מעיהם
משוש הפארתם את מחמד
עניניהם ואת משא נפשם
במחם ובנותיהם ביום ההוא
יבוא תפלים אלך להשמיטת
אנשים ביום ההוא ופתח פון
את הפלטי תדבר ולא תאלם
עוד ותמית לחם למות ונאמי
כדאני יהוה
ויהי דבר יהוה אלי לאמר: כן
אדם שים פניך אל בני עמון
והנבא עליהם ויאמרו לבני
עמון שמע דבר אדני יהוה
כה אמר אדני יהוה יעו אמר
האח אל מקדשי כדנחל ואר
אדמת ישראל כן נשמה נא
בית יהודה כי הלכו בגולה
לכו הנני נתת לבני קדיה
למורשה וישבו כור ודניהם
בך ונתנו בך משכניהם המה
ואכלו פרוך והמה ישתחללו
ונתתי את דבך לנח גלוייהם
ואת בני עמון למיבץ נאמי
ודע עתם כי אני יהוה
כי כה אמר אדני יהוה

יען מה ארץ יהודה ויהודה
תשמו בכל שאכלו בנפש
אל אדמת ישראל לכו הנני
צויה אתי עליך ונתת
לכל גוים והכרת מותעמים
והאברתך מהארצה אשמה
ודעת מאני יהודה קח
אמר ארני יהוה יען אמר
מאוב ושעור הגוה בכל הגוים
בית יהודה לכו הננו פתח את
פתח מאוב מהערים מערי
מקצה עבו ארץ בית השלמה
בעל מעון וקרת מה לבני
קדם על בני עמון וטרימיר
למורשה למען לא יהיה בני
עמון בגוים וימאכ אעשה
שפתים וידעו מאני יהודה
כה אמר ארני יהוה
יען עשות ארום בנקם נקם
לבית יהודה ויאשמו אשום
ונקמו בדם לבן פת אמר ארני
יהוה ונכתי נלי על ארום
והכרת מעד אדם ובהמה
ונטמאת חרמתימו ודדנה
בחרב ופלו ונתתי את נקמתי
בארום ביד עמי ישראל ועשו
בארום כאמי ונחמתי ונדעו
את נקמתי נאם ארני יהודה

כה אמר ארני יהוה
יען עשות מלשמים בנקמה
ונקמו נקם בשאכלו בנפש
למשחת אבת עליך לכו
פה אמר ארני יהוה הנני נוטה
יד על פלשתים והכרת
את פרתים והאברתי את
שארית חוף הים ויעשרתי
בם נקמות גדולת בתוכחות
חמד ודעו מאני יהודה
את נקמתי בם
ויהי בעשתי עשרה שנה
באחד לחי שיהיה ויהי יהוה
אלו לאמר בני אדם יעזאזר
אמרה ע עליו שלם האח
נשברה רלחות עמים נקם
אלו אמלאה החרבה לכו פה
אמר ארני יהוה הנני עובר
על גהעיות עלי גוים רבים
כה עולות חם לגימי ושחתי
חמות ער והרסו מגדליה
וכח הו עפרה ממדע ונחתי
אותה לעתה כלע משפוח
חרמים ההוה בנתך הים כי
אני דברתי נאם ארני יהוה
והיתה לכו לגוים ונבנות
אשר בשדה בחרב תהרגנה
ודעו כיאני יהוה

כי כה אמר ארני יהוה הנני
מביא אל עיר נבוכד נאערי
מלך בבל מצפון מלכות
נקום וברכב בצפרשים וקח
ועסרבי בנותך בשרך
בחרב יחג ונלו עליך וקח
ושפר עליך סלח והקיס עקר
ענה ימחי קכלו תן בחמותך
ולמך ליתך יתץ בחרמתי
משפעת סוסיו וכסף אבנם
מקול פל שונג ורנב תרעט
חומותך בבאו בשערך
כמבוא עיר מדע בפרקות
סוסיו ורמס את כל חומותך
עמד בחרב יהוה ומעבור
עוד לארץ תרו ושללו חל
ובזוג רכבת והרסו חומותך
ובתי חמדתי וקעו ואנעו
ועליו ועפרך בתוך מים
ישמי והשפתו הקחו שתיך
וקול כנורך לא ישמע עוד
ונתמך לעתה כלע משפוח
חרמים תהיה לא תבנה עוד
כי אני יהוה דברתי נאם ארני
יהוה
כה אמר
ארני יהוה לעור הלא אמרתי
מפתח באת הלי בחרב הוה
בתוך העשתי אמי וירדו

מעל כסאותם כל נשיא הים
והסירו את מעליהם ואת
בגדי רמתם ופשטו חרדות
ילבשו על הארץ ישבו וחררו
לרגלים ושמתו עליך ונשאו
עליך קינוה ואמרו לך ארני
אבדת נושבת מממים העור
החלה אשר היתה חוחק בים
האוישמה אשר נתנו החתום
לכל יושביו עתה יחררו האוי
יום מסתך ונבלו האמים
אשר בים מצאתך
כה אמר ארני יהוה בתתי את
עיר נחיתת בערים אשר
לאנושבו בה עלות עליך את
ההום וכסוד תמים הרבים
והורתי את יורדי בור אל
עב עלם והושבתך בארץ
בחתיות כחרבות מעולם
אתורדי בור למען לא תשמי
ונתתי עי בארץ חיים בלחות
אתך ואני ותבקשי ולא
המציא עוד לעולם נאם ארני
יהוה
והורדי חוחאי ואמר אתה
בד ארם שא עליך קננה
ואמרת לעור הן שפתי על
מבואים רכלת העמים אל

אניס רגים
אמר ארני יהוה עור את
אמרת אני כללת פרי בלב
נמס גבולך בני כללן ופך
ברושים משמר גנולך את
כל החיים ארני מלכתי לקחו
לעשות תרו עליך אלונים
מבשו עשומשוטך חרשך
עשוש פת אשירם מאני
כתוים ששברקמה ממערים
הנו מפרשן לחות לך לנס
תכלת וארגמן מאני אלושה
תוח מכסך ישימי עידון ואור
הו שמים לך חבמך עוד
הו בך המה חבלתי וקניו גל
וחכלתי ונחמתי חיו בך
מחוקי ברהך מל אנורת
חיס ומלחיהם הו בך לערב
מערבך פרס ולוד ופוט
הו בחלק אנשו מלחמותך
מגו וכופע תלך בך המה נתנו
הדרך בני ארנו וחלד על
חומותי סביב וגמדיים
במגדלותי הו על כויתים
תלך על חומותי סביב חמה
כללן ופך את שוש חחרתך
מרב כל חו בלשם ברזל ברזל
ועפרית נתנו עובדך יו

הנל ומשך המה רכבך בנפש
ארם וכו נחשת נתנו מערבך
מבית תוגרמה סוסים ופרעט
וסררים נתנו עובודך בני דרו
רכבך אניס רגים סחרתך
קדנות שן והובנים השבו
אשפרך ארם סחרתך מרב
מעשך נסך ארגמן ורקמה
ובנך וראמת וכרכך נתנו
בעובודך יהוה וארץ ישראל
המה רכלתי בחמו מעית ופנל
ודבש ושמן וערי נתנו מערבך
דמשך סחרתך בלב מעשך
מרב כל חו בני חלבון ועמר
עחר ודן מן מאוב בעובודך
נתנו ברזל עשות קרח וקנה
במערבך הוה רדו רכלתך
בבגדי חמש לרכבך ערב
וכלת שיאי קרו המה סחרו
ידך בכרים ואליס ועתודים
בט סחרך רכלו שבא ורעמה
המה רכלך בראש כל צאס
ובכל אבו יקרה ווחב נתנו
עובודך חרו וכעל וערו רכלו
שבא אשור מלמך רכלתך
המה רכלך במכללים בגלומי
תכלת ורקמה ונגנו ברומים
בחבלים חבשים וארני בל

במרכותך : אמות תרשש
שרותך מערבך ומלאי
ותכבוד מאר בלב ומים ב
במים רבים הבאך השטים
אותך רוח הקדים שערך
בלב ומים תהנה ועובדך
מערכ מלחך ותלךך
מחוקך בידך ועבדך מערבך
וכל אנש מחמתך אשר
בך ובכל חלק אשר ברכך
כפול בלב מים ביום מפתח
לקול וקרת חלקך וירעשו
בירשות יורדו מאנחותם
כל הפשוטות מלחים
כל חבלי הנס אל הארץ
יעמדו והשמיעו עליך
בקולם ויושק מרה ועלו
עמי על ראשית באפר
יהלשו והקריחו אליך
קדחך וחגרו שקים וכבו
אליך במהפשת מספר מרי
ונשאו אלקך גיהנם קינור
וקוננו עליך מי בעור כדמה
במית המשבעת עמים רבים
ברב הונך ומעבודך העשית
מבארץ עת נשברת
מומים במנמקדמים מער

מעבדך וכל קהלה בתוכך
נמלו כל ישרי האנים
שממו עליך וכל כוחם
שערו שער רעמו פנים
סחרים בעמים שרקי עליך
בלהות תחת ואמר ער
עולם
ויהי דבר יתוה אלי לאמר בן
אדם אמר לנגד ער בה
אמר אדני יהוה יעו גבה
לבך ותאמר אל אני מושב
אלהים ושבתו בלב ומים
ואמה אדם ולא אל ותנו
לבה לב אלהים ונה חכם
אמה מרגל כל סתום לא
עממך בחמתך ובתבונתך
עשית לך חיל ובעש ותב
וכסף באו צורריך ברב
חכמתך ברכלתך הרצית
חילך ונענה לבך בחילך
לבו בה אמר אדני
יהוה עו תתך את לבך
בלב אלהים לבו הנני מבין
עליך ימים עומי גוים
והריוך הדבותם על זפי
חכמתך וחללי לעצרת
לשחת יורדך ומתחמו
ממותי חלל בלב ומים

האמר האמר אלהים אני
לפני הרגך ואמה אדם ולא
אל ביד מחל לך מותי עולם
ותמת ביד זרים כי אני
דברתי נאם אדני ותוה
ויהי דבר יתוה אלי לאמר בן
אדם שא קינה על מלך עור
ואמרה לו מה אמר אני
יהוה אמה חוהם תבנות מא
חכמה וכלו יפי בערו גו
אלהים היות בראבו וקרה
מסכתך אדם פטרה ויהלם
הר שיש שהם ושפה ספור
נפך וצקת וחב מלאכת
הפך ונקיבך בך גוים
הבראך כוננו את כוננו
מימשח הפוכך ונתתך
קדש אלהים היות בתון
אבני אש התהלכת המט
אבה ברביך מיום הבראך
עד נמצא עולתך בך ברב
וכלתך מלו הוכך חמס
נתחטא וחללך מלוא
ואצרך ברוב הפכך מהון
אבני אש גבה לבך בנפך
שחנך חכמתך על יפעתך
על ארץ השוכתך לפני מלכות

נתהיר לראות בך מרב עונך
בעל רכבת חלית מקר שקך
ואעצאש מהוכך היא אכלתך
ואתגד לאפל על הארץ לעינו
כל דאיתך כל זרעך בעמים
שממו עליך בלהות היות
ואינה עד עולם
ויהי דבר יתוה אלי לאמר בן
אדם שים פנה אל עיריו
והנבא עליה ואמר נה
אמר אדני יהוה הנני עליך
עיריו ונכברתי בתוך ודעו
כי אני יהוה בעשורתי בך
שפטום ונקר שתי בה ושלחתו
בה רר ורם בחוצות נרד
ונפל חלל בתוכה בחרב
עליה מסביב ודעו כי אני
יהוה ולא יהלח עור לבית
וישראל סלון ממאור וקוץ
מבא מכל סביבתם השאקים
אותם ודעו כי אני אדני יהוה
מה אמר אדני יהוה
בקציאת בית ישראל מד
העמים אשר נפשו בסונדס
ונקד שתי גם לעיני הגוים
וישבו על ארצתם אשר נתתי
לעבדי לעקב ומשבו עליה
לכסח וננו בהים ונפשו ברמש

וישבו לכסח בעשורתי
שפטום בכל השאקים
אתם מסביבותם ודעו כי
אני יהוה אלהיכם
בשען העשרית בעשור בשעם
עשו לחדש הנה רבד יהוה
אלו לאמר יו אדם שים
פנה עפר עה מלך מערוב
והנבא עלי ועל מערוב גלה
בבר ואמר בה אמר אדני
יהוה הנני עליך פרעה מלך
מערות התנים הגדול חרבך
בתוך יאכרו אשר אמר לך
יארכו ואני עשיתי ונתתו
תחלים בלחיקך והרצקתי
דגתי ואיך בקשק שרתי
והעליתך מתוך וארץ ואת
הרבך ונפשתך תמדכך
אותך ואת כל דגתי וארץ על
פני השדה הפול לא תאסף
ולא תקבץ לחנת הארץ ולי
ולעף תעמם נתתו לאכלה
ועד על כל ישרי מערוב כי
אני יהוה יעו והיותם משענת
קנע לבית ישראל בית פשם
בה בפני תרוץ תקעת להם
בלפתך ובה שענים עליך

השבר והעמדת להם כל מתן
לבו כח אמר אדני יהוה
הנני מבין עליך חרב וחקרת
ממך אדם ובהמת ותוה את
מערים לשממה וחריב ותך
כי אני יהוה יעו אמר יאר לך
ואני עשיתי לכן הנני אלוך
ואל יאריך ונתתי את ארץ
מערים לחרבות חרב שפמ
ממגדל סנוע ועדא בול כוש
לא תעבר בה רגל אדם ורגל
החמה לא תעבר בה ולא תשב
ארבעים שנה ונתתי את ארץ
מערים שממח בתוך ארעות
גשמות ועליה בלוד ערוב
מחבול החינו שממח אוב
ארבעים שנה והפעתי את
מערים בגוים וזריתם בארעו
כי את אדני יהוה
מקץ ארבעים שנה אקבץ
את מערים מהעמים אשר
נפשו שמה ושבתי את שבות
מערים והשבתו אתם ארץ
פתום על ארץ מכורתם וחיו
שם ממלכה שפלה מן
הפמלכות תהיה שפלה ולא
תהנשא עור על הגוים
והמעפתיים לביתו רחמי

והוא יהיה עול לבית ישראל
למבטח מוכר עון בסנותם
אחריתם ויהי עניני ארצי
יהיה
ויהי בעשרים ושבע שנה
בראשון באחר לחוש היה
דבר יהוה אלי לאמר: בן
אדם נבוכדראצר מלך בבל
העמד אתחלו עברה גדולה
אל ער מלראש מקדח וכל
בתך מרוטת ושבר לאמה
לו ולחלו מעין על העברה
אשר עבר עליה: לכן כה
אמר אדני יהוה הגבנתי
לנבוכדראצר מלך בבל את
ארץ מצרים ונשא חמ נה
ושלל שללה ובוז בזה והיתה
שכר לחלו: פעלתו אשר
עבר בה נתתי לו את ארץ
מצרים אשר עשול נאם
אדני יהוה: ביום ההוא
אעמדה קרו לבית ישראל
ולך אתו פתוחו מה בתוכם
וידעו כי אני יהוה:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן
אדם הנבא ואמרת כה אמר
אדני יהוה חללו היה ליום:
מקדח יום וקדוה יום ויהוה

יום ענו עת גוים ותהי נבא
חרב במצרים ותחת חלחלו
כבוש בנמל חרל במצרים
לקחו תמונה ויהרבן וסדו תו
כוש ופכו ולו וכל הערב
וכזב ובעי ארץ הכרית אתם
בחרב ופלו:
כה אמר יהוה ונמלו סמכי
מצרים וירך גאון ענה ממ
ממגדל סונה בחרב לפלצה
נאם אדני יהוה ונשמו בהן
אנעות נשמות ונערו בתו
ערים נחבלות תמנע ונרעו
כי אנו יהוה נתתי אש במ
במצרים ונשברו כל עזרת
ביום ההוא יצאו מלאכים
מלפני בעים להחריד את
כוש בטח והיתה חלחלה
בהם ביום מצרים מי חפה
באה:
אדני יהוה והשבתו אתחמו
מצרים ביד נבוכדראצר מלך
בבל: הוא ועמו אתו עריעו
גוים מובאים לשחת הארץ
והריקו חרבותם על מצרים
ומלאו את הארץ חלי: ונתתי
יארים ריבה ומסרתי ארץ
הארץ ביד עים והשמתו

ארץ ומלאו ביד זרים אנו
יהוה דברתי:
אמר אדני יהוה והאבדתי
גלולים והשבתו אילולם מגן
ונשיא מארץ מצרים לאיתו
עוד ונתתי יראח בארץ מצרים
והשמתו את פתרוס ונתתי
אש בעצו ועשיתו שפטים
בנא: ושפכתו חמתי עליו
מגעו מצרים והכרתי אתחמו
נא ונתתי אש במצרים חול
תחלו כיו ונא תחלו להקע
ונא ערי יומם: בחורי אנו
ופיבסת בחרב ופלו והעד
בשבי הלכנו: ובהתפתחם
חשך היום בשברישם את
מכות מצרים ונשבתו
גאון עזה היא ענו וכמע
ובנותה בשבי הלכנו ועשיתו
שפטים במצרים וידעו כי
אני יהוה:
ויהי באחת עשרה שנה
בראשון בשבעה לחדש מתח
דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם
ואל תמונו אל מי דמת בגדי
הנה אשור ארו בלבנו ופה
ענף וחרש מעל וגבה קומת
ובין עבתים היתה עמרתו:
מים גדלו וחוסם רממרתו:
אתה רתתו חלף סביבך
מטעה ואת עלתיה שלחה
לחוקה לתפס בחרב:

לכן כה אמר אדני יהוה הגבנתי
אל פרעה מלך מצרים וע
ושברתי את זרעתי " את
החוקה ואת הנשבת והפתי
את החרב מידו והפעולתי את
מצרים בגוים ווריתם באנעות
וחוקתי את זרעות מלך בבל
ונתתי את חרבי בידו ושברתי
את זרעות פרעה ונאח נאחתי
חלל לפני: והחזיקתי את זרעות
מלך בבל וזרעות פרעה הפלטה
וידעו כי אני יהוה בתי חרבי
בד מלך בבל ונאח אותה
אל ארץ מצרים: והפעולתי
את מצרים בגוים וויתתי
אותם בארעות מידש כראני
יהוה:
ויהי באחת עשרה שנה
בשלושי באחד לחדש תיח
דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם
אמר אל פרעה מלך מצרים
ואל תמונו אל מי דמת בגדי
הנה אשור ארו בלבנו ופה
ענף וחרש מעל וגבה קומת
ובין עבתים היתה עמרתו:
מים גדלו וחוסם רממרתו:
אתה רתתו חלף סביבך
מטעה ואת עלתיה שלחה

אל כל עני השדה: עלכו
גבתי קמתו מכל " עצי
השדה ומרבינה סר עפתו
ותארכנתו מארצו ממים:
רבים בשלחו וכל עפתו קננו
כל ענף השמים ותחרת
פארותיו ולדו כל חית השדה
ויעלו ישבו כל גוים רבים:
ויהי בגילו בארץ דליותו
כליחה שרשו אל מים רבים:
ארזים לא עממחו בגואלהים
ברזשים לא רמו אל סעפתיו
וערמנו לא חינו כסר אתו
כלעץ בגואלהים לא דמה
אליו ביומו ופה עשיתו
דבר דליותו ונקנארו כל
עצמותו אשר בגואלהים
לכן כה אמר אדני יהוה
לען אשר גבתי בקומתו ונת
עמרתו אל בני עבדים:
ודם לבו בגבתי: ואת נחו
בד אול גוים עשו ועשר
לו כר שש גרשתו ויכרתתו ויהי
ערי יצויה וישתוה אל תחוס
ובכל גאיות נפלו בלוייתו
והשברנה פראתו: בכל
אפיקו הארץ ונדרו מעלו
כל עמי הארץ ומשדרו:

על מפלתו ישכנו כל עוף
השמים ואל פראתו חלו
כל חית השדה: למען אשר
לא נגבתו בקומתם כל עני
מים ולא חתנו את עמרתם
אל בני עבדים ולא עמרו
אלהם בגבתם כל שר מים
כי כלם נתנו למות אל ארץ
החתית בתוך בני אדם אל
וירדו בור:
אדני יהוה כיום ודתי שאנח
האבלתי כסתי עליו אתחוס
ואמנע נטרו חתו ויכלאו מים
רבים ואחר עלו לבנו וכל
עני השדה עלה על פתי מקח
מפלתו הרעשתי גוים בהורו
אחיו שאנח את נחדי בור
ויהי ארץ חתית כל עני
ערו מכה: וכוב לבנו כל שני
מים: גם הם אתו ודרו שאנח
אל חללי חרב וידעו ישבו בעני
בתוך גוים: אלמו דמית בכה
בכבוד ובגדל בעציתו והוודג
את עניו ואל ארץ חתית
בתוך עלוים השבב ארץ
חללו חרב הוא פרעה וכל
תמונה נאם אדני יהוה

ויהי בשנת עשרה שנה
בשנת עשר חרש באחר
לחודש היה רב יחזה אלי
לאמר בן אדם שא קינוד
על פרעה מלך מצרים ואמת
אליו כפי גוים נחמית ואתה
כתנים בימים והגה בתרומוך
והרלח מים בגלך ותהפס
נהיהם כה אמר
אדני יהוה ופך שתי עליך את
רשתי בקהל עמים רבים
והעלוך בחנומי ונטשתיך
בארץ עלמט השדה אטוילך
והשכנתי עליך כל עוף השמים
והשבעתי ממך חרת כל
הארץ ונתתי את בשרך על
החרים ומלאתי הגאיות מוחך
והשקיתי ארץ עפרך מן המד
אל החרים ואפקים ומלאו
ממך זככותי בכבודך שמתי
והקדו וע את ככניהם שמש
בענו אכפת וירח לא יאיר
אורו כל מארי אור בשמים
אקדמם עליך ונתתי חשך
על ארצך נאם אדני ייחזק
והעיסתי לב עמים רבים
שבתאי שבוך בגוים על
אישת אשר לא ידעתם

והשמותי עליך עמק רבים
ומלכותי ישערו עליך שער
בעוספן חרבו על פניהם
וחרדו ורגעם איש לנפשו
בלום מפלתך כה אמר
אדני יהוה חרב
מלך בבל תבואר בחרבות
גבורים אמיל המונך עריעו
גוים כלם ושדו את גאון
מצרים ונשמה כל המונח
והא ברתו את כל בהממה
מעל מים רבים ולא תרלחם
רגל אדם עור ופרסות נהמה
לא תרלחם אז אשקיע
מיקניהם ונתרותם כשמן
גולך נאם אדני יהוה בתתי
את ארץ מצרים שממוד
ונשמה ארץ ממלאה בחכולי
את כל יושבי בה וידע כי
אני יהוה קינה היא מקוננה
בנות הגוים תקוננה אותה
על מצרים ועל כל המונח
תקוננה אותה נאם אדני
יהוה ויהי בשתי נשמה שער
בחמשה עשר לחרש חמד
דברי יהוה אלי לאמר בן אדם
נהה על המון מצרים ואורדו

אותה ובנות גוים אדני אר
ארץ תחמיות אתה ודומה
ממי נעמית רוח והשכנה
את ערלים בתוך חללי חרב
כפלו חרב נגה משכו אותה
וכל המונח רבדו אלי
גבורים מתוך שאול את עיו
ודרו שכבו הערלים חל
חרב שם אשור וכל המונח
סביבותיו קברותיו מלך חרש
הנפלים בחרב אשר נתנו
קברותיו ביוכתי בור ויהי
קהלה סביבות קברות כלם
חללים נפלים בחרב אשר
נתנו חתית בארץ חיים שם
עלם וכל המונח סביבות
קברות כלם חללים הנפלים
בחרב אשר חרדו עלמט
ארץ מחמיות אשר נתנו
חתיתם בארץ חיים וישאו
כל מתם את קורוי בור בתוך
חללים נתנו משכב לו במ
המונח סביבותיו קברות
כלם ערלים חללי חרב כי
נתן חתיתם בארץ חיים
וישאו כל מתם את קורוי
בור בתוך חללים נתנו שם
משך תכל וכל המונח סביבותיו

קברותיה כלם ערלים מחל לו
חרב מתנו חתיתם בארץ חיים
ולא ישכבו את גבורים נפלים
מערים אשר יירדו שאול
בכל מלחמתם ונתנו את
חרבותם חתת ראשיתם ונתנו
עונתם על עעמותם ברחות
גבורים בארץ חיים ואתה
בתוך ערלים תשכר ותשכב
את חללי חרב שמה אדום
מלכותי וכל ישראל את אשר
נתנו בגבורתם את חללי חרב
המה את ערלים ושכב ואת
ידוי בור שמה נסיכי עפון
כלם וכל ערלי אשר חרדו את
חללים חתיתם מקברותם
בששם ושכבו ערלים את
חללי חרב וישאו כל מתם
את קורוי בור אותם וראה
מדיעו ונחם על כל המונח
חללי חרב פרעה וכל חילו
נאם אדני יהוה כי שמה את
חללים בארץ חיים ותשכב בתוך
ערלים את חללי חרב פרעה וכל
המונח נאם אדני יהוה ויהי וירדו
אלי לאמר בן אדם רבדו עלי
אמרת איהם ארץ כראשית
חרב ויהי עשה ארץ איש את
מקצתם ונתנו אלו להם
יעפר וראה וכל המונח סביבותיו

את החרב פאר על הארץ
ותקע בשופר וזוהר את
הקעס ושמע השמע את
קול השופר ולא נותר נקבוא
חרב ותהחוו רמזו בראשו
יהיה את קול השופר שמע
ולא נותר רמזו ויהוה והוא
נותר נפשו מלט והעפה
כדראה את החרב באה ולא
תקע בשופר והקעס לא נותר
ונקבוא חרב ותקח מהם נמש
הוא בעונו נלקח ודמו מה
העפה ארדש ואתה בן אדם עפה נתתך
לבית ישראל ושמתם מפני
דבר והוחרת אתם ממני
באמרי לרשע רשע עמות
תמות ולא דברת לחוקי
רשע מדרבו הוא רשע
בעונו תמות ורמזו מידה
אבקש ואמך כי הוחרת
רשע מדרבו לשוב ממנה
ולא ישוב מדרבו הוא בעונו
תמות ואתה נמשך העית
ואתה בן אדם אמר אל בית
ישראל בן אמרתם לאמר
כי רשעונו וחטאתנו עינו

ובם אנחנו נמקים וארץ
נחמה אמר אליהם חר אנו
נאם אדני יהוה אסא חפץ
במות הרשע בן אדם בשוב
רשע מדרבו ויהוה שוב
שובו מדרבכם הרעו ומה
תמותו בית ישראל
ואתה בן אדם אמר אל בני
עמך ערקת העדיק לא
תעילו ביום פשעו ורשעת
הרשע לא יכשל פד ביום
שובו מרשעו ועדיק לא
יובל לחות בה ביום חטאתו
באמרי לעדיק חיה ויהוה
והא דפטח על ערקתו ועשה
קול כל ערקתו לא תנורה
ובערו אשר עשר בו
תמות ובאמרי לרשעמות
תמות ושוב מחטאתו ועשה
משפט וערקתו חבל נעים
רשע גולק ושלם בחדות
החיים חלך לבלתי עשות
על חיו ויהוה לא נמות כל
חטאתו אשר חטא לא
הנבירה לו משפט ועדיק
עשה חיו ויהוה ואמר
עמך לא ימכו חרך ארץ
והמה דרכם לא תמכו שוב

עירך מצוקתו ועשו עולות
בהם ובשוב רשע מרשעו
ועשו משפט וערחה עליהם
הוא יחיה ואמרתם לא יתכן
הרר ארבע אישבר כח אשפ
אשפט אהכם בית ישראל
ויהי בשנת עשרה שנה בעשור
בחמישה לחי' ל' התנו בא
אלי הפלרט מיהושם לאמר
הכיתה העיר ויהי החוה חיתה
אלי בערב לפני בא הפלרט
וימתה אהפי ער בא אלי בערב
וימתה פי ולא נאלמתי עוד
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר בואים ושבתי חרבות
האלה ער ארבות ישראל אמות
לאמר אחד הנה אברהם ויהי
ויירש את הארץ ואנחנו רבים
לנו נתנה הארץ למורשה
לכו אלמך אל חם כד
אמר ארבע יהוה על הרם
האכלו וענו כם תשאו אל
גילויכם וכן תשפכו והארץ
תדרשו עמרתם על דודכם
עשיתו הועפה ואיש את
אשת רעו וטמאתם והארץ
הדרשו כה האמר

אל חם כה אמר ארבע יהוה
חויאני אסיה אשר בחרבות
בחרב ופלו ואשר על פני
השרה לחוה נתתם לאכול
ואשר במצרות ובמ ערות
בדבר ימותו ונתתני אתהוץ
שממה ומשמה ונשבת גאון
עוד ושממתי הרי ישראל
מאוז עובר וידעו כי אני
היה בתתי את הארץ טמאת
ומשמה על כל הועבתם
אשר עשו
ואתה כו ארם בני עמך
הנרברים בך אצל הקירות
ובסתחי הפתים ודבר חד את
אחד איש את אחד לאמר
כאנא ושמעו מה הדבר
היא מאת יהוה וטבאו
אלך כמבא עם ושבו לפניך
עמו ושמעו את דברך ואתם
לא יעשו כדעגבים בפיהם
תמה עשים אחרי בענים
לכם תלדוהנך לחם כשור
עגבים ומה קול מטוב נגא
ושמעו את דברך ועשים
אינם אותם ובבאה הנה
באה וידעו כי בוא יהוה
בתכם

ויהי דבר יהוה אלי לאמר
אלם הנבא על דולני ושאר
הנבא ואמרת אליהם ורעם
כה אמר ארבע יהוה הוה
רעני ישראל אשר הורעתי
אותם תלוא העאן ורעו
הרעים את החלב האכז
ואת העמר תבשו תמייא
הזבחן העאן לא תרעו את
הטחולת לא חזקתם ואת
החולה לא דפאתם ונשגלת
לא חבשתם ואת הנחת
לא השבתם ואת האבדת
לא בישתם ובחוקה ריתם
אתם ובפרך והטענת מכל
רעו ונתתני לאכלה למ
חנת השור ותפענינה
ישגו עאני בכל החרם
ועל כל בעשת רמח ועל
כל פני הארץ נפעו עאני
ואינו הורש ואין מבקש
לכן רעים שמעו את דבר
יהוה חויאני נאם ארבע
יהוה אס לא יעו חזת עאני
לבו ותהינה עאני לא
לכל חנת השרה מאוועת
ולא דרשו רעו את עאני
וידעו הרעים אותם ואת

עאני לארשו לכו הרעים
שמעו דבר יהוה כה אמר
ארבע יהוה הנני אל הרעים
ודרשתי את עאני מידם והש
והשבתם מדעות עאן ולא
ירעו עוד הרעים והעלתי
עאני מפיהם ולא תהיון להם
לאכלה
אמר ארבע יהוה הנני אני
ודרשתי את עאני ובקריתם
כקחת רעו עדרו ביום היותו
בהר עאנו נמרשות כן אבקר
את עאני והעלתי אתהם מכל
המקומות אשר נפעו שם ביום
וערמו יהוה ואתם מרעמים
וקבעתם מזאת עותו ובייש
ותבואוהים אל ארמיתם
ורעותם אל חרף ישראל
בארמיתם ובכל מושבי הארץ
במרתם טוב ארעתי אהים
והיו מלום ישראל יהוה
גותם שם הרבעת
בנה טוב ומתן ומדעה
שמן תרענה אל הרי ישראל
אני ארעה עאני ואני אביעם
נאם ארבע יהוה אהה אבדת
אבדש ואת הנחת אשכ
ולשמה אחבש ואת החולה

אחוק ואת השמנה ואת
החוקה אשמיד ארענך
במשפט ואתה עאני כד
אמר ארבע יהוה הנני שפט
ביושה לשה לא יחסי לעתיד
המעט מכס המרעה הטוב
תרעו ותו מרעובת תרמסו
ברגליכם ומשקע מים תשאו
ואת הנותרים ברגליכם תרפשו
ועאני מרמס רגליכם תרענה
ומרפש רגליכם תשתו נח
לכו כה אמר ארבע יהוה אליהם
הנני אנו ושפטנו ביושה
בריה ובין שחרח יעו בעני
ובכרתם תהרפו ובקרניכם
תנגחו מלחמות עד אשר
הפיעותם אותה אל החוה
והושעתי לעאני ולא תהינה
עוד לבן ושפטנו ביושה
לשה ותקמתי עליהם רעה
אחד רעה אתה את כבדו
ויהי ויהי רעה אותם והוה
יהוה לך רעה ואני יהוה
אתה להם לא להים ונבדו
דוד נשיא בתוכם אני יהוה
דברתי וכדור לחם סתת
שילום והשבתו חוה רעה

קוד הארץ וישבו במרכב
לבטח וישנו בנעורם ונתתי
אותם וסביבות גבעתי ברכה
והורדתי הגשם בעתו גשמי
ברכה יהיו ונתן עין השדה
את פרו והארץ תתן וכולה
יהיו על ארמתם לבטח וירעו
כי אני יהוה בשבול את מטות
עלם והעליתם מיד העברים
בהם ולא תהיו עוד בז לגוים
והיית הארץ לא תאכלם וישבו
לבטח ואין מזדודי ותקמתי
להם מטע לשם ולא תהיו עוד
אספרי רעב בארץ ולא ישאו
עוד כלמת הגוים וידעו כי
אני יהוה אליהם אתם והמת
עמו בית ישראל נאם ארבע
יהוה
ויהי דבר יהוה אלי לאמר בז
ארם שום פניך על הר שער
והנבא עליו ואמרת לו כה
אמר ארבע יהוה הנני אליך
הר שער ונטותי מדי עליך
ונתקד שכניתי ומשמה עמך
חרבה אשים ואתה שממר
החיה וידעת כי אני יהוה ויעו
היות לך איבת עלם והגר
את בני ישראל על ידו הרב

בעת איום בעת עין קץ לכן
חראני נאם אדני יהוה כדורם
אעשה ודם ירפך אם לא רם
שנאת ודם ירפך ונתתי את
הר שיער לשממה ושממה
והכרתי ממנו עפר ושביומלאתי
את הריו חלליו גבעותיה
וגיאותיה וכל אפיקיה חללך
חרב וכל בהם ישממות עולם
אתה ויערבי לא הישגך
וידעתם כי אני יהוה יעו
אמר את שני הגוים ואת
שתי הארעות לה תהוה
וירשעו ויתוה שם חמך לכן
חראני נאם אדני יהוה ועשיתי
כאמר וכן נאתך אשר עשית
משנאתך בם ונורעתי
בם כאשר אשפטך וידעת כי
אני יהוה שמעתי את כל
נאיעותך אשר אמרת על
הריו ישראל לאמר שממה
לכן נתנו לאכלה יתגדלך
עין פנינם והערתם עיר
הברכים את שמעתי
כח אמר אדני יהוה
כשמה כל הארץ שממה
אעשה לה כי שמחתך רחוק
בית ישראל על אשר שממה

כח אעשה לה שממה תהוה
הר שיער וכל איום כלה
נדעו מי אני יהוה
ואתה בן איום הנבא אל
הריו ישראל ואמרת הריו
ישראל שמעו דבר יהוה
כח אמר אדני יהוה יעו
אמר האויב עליכם האח
ובמות עולם למור שיהוה
לכח הנבא ואמרת כח
אמר אדני יהוה יעו
שמחת ושאף אתכם מסוג
להיותכם מורשה לשאדות
הגוים ויעלו על שפת לשון
והבת עם לכן דרית
הריו ישראל שמעו דבר
אדני יהוה כח אמר אדני
יהוה להרים ולגבעות
לאמיקום ולגאות ולחובות
השממות ולערס הנעבות
אשר היו לבן וללעג שארית
הגוים אשר מסבב
לכן כח אמר אדני יהוה
אם לא באש קנאת דברתי
על שארית הגוים ועל איום
כלא אשר נתתי את ארץ
יהם למורשה בשמחתם
לבן בשאט נפש למעו

מגרשה לבן לכן הנבא על
אדמת ישראל ואמרת לה
ולגבעות לאמיקום ולגאות
כח אמר אדני יהוה הנני
בקנאתי ובחמתו דברתי ויעו
כלמת גוים נשאתם לכן כח
אמר אדני יהוה אני נשאתי
אתידי אם לא הגוים אשר
לכם מסבב המה ממתק
ישאו ויאמרו הריו ישראל
ענפכם תתנו ופריכם תשא
לעמי ישראל כי רבו לבוא
כי הנני אלהם ופועלי אלהם
ונעבדי ונורעתי והדביר
עליכם אם כל בית ישראל
כלה ונשבו הערים והחובות
הבנינה והדבירו עליכם אם
ובהמה ורבו ופרו והושעה
אתכם כקד מותכם והשמם
אני יהוה והולכתי עליכם
אדם את עמי ויהוה יעו
והשוף והיית להם לחלה
ולא הוסק עוד לשלם
כח אמר אדני יהוה יעו
אמרים לכם אכלת אדמתם
ומשבת גודך הייתם ואתם
לא תאכלו עוד וגו' ואל תשבו

עוד נאם אדני יהוה ולא
אשמיע אליך עוד כלמת
הגוים וחרפת עמים לא תשא
עוד וגו' לא תכשלו עוד
נאם אדני יהוה
ויהי דבר יהוה אלי לאמר כן
אדם בית ישראל ישבים על
אדמתם וטמאן אותה
בזרבים ובעליותם ככומאת
הגנה היתה זרבים לפני
ואשף חכתי עליהם על
הדק אשר שפכו על הארץ
ובגויותם טמאן אותה ואמין
אתם בגוים ויזר בארעות
בזרבים ובעליותם שפכותם
ויבוא אל הגוים אשר באו
שם ויחללו את שם קדשו
באמר להם עמיהוה אלה
ומאדני יעאו ואחמל על
שם קדשו אשר חללודו
בית ישראל בגוים אשר באו
שמה
לכן אמר לבית ישראל כח
אמר אדני יהוה למענכם
אני עשה בית ישראל כמאם
לשם קדשו אשר חללרתם
בגוים אשר באתם שם
וקדשתי את שמו הגדול

המחלל בגוים אשר חללרתם
בתוכם וידעו הגוים כי אני
יהוה נאם אדני יהוה בהקדשו
בכם לעוניהם ונקחתי אתכם
מן הגוים וקבעתי אתכם מכל
הארעות והבאתי אתכם אל
אדמתכם ונרקתי עליכם
מים טהורים וטהרתם מכל
טמאותיכם ומכל גללותכם
אטהר אתכם ונתתי לכם
לבוש ורוח חדשה אהו
בקרבכם ותסרת את לב
האבן מבשרכם ונתתני
לכם לבבשר ואת רוחי
אתו בקרבכם ועשיתי את
אשר ביקו מלכו ומשפכו
השמרו ועשיתם וישבתם
בארץ אשר נתתי לאבותיכם
והייתם לה לעם ואנכי אתה
לכם לאלהים יהוה שערני
אתכם מכל טמאותיכם
וקראתי אל הדג והדביר
אהו ולא אתו עליכם רעב
והדביר את פרוח העץ וה
והנזבת השרח למען אשר
לא תקחו עוד חרפת רעב
בגוים וזכרתם את דרכיכם
הרעים ומעללתם אשר

לא טובים ונקטתם בפניכם
על עונותיכם ועל הועבותיכם
לא למענכם אני עשה נאם
אדני יהוה וידע לכם בושו
וחלמו מדרכיכם בית ישראל
כח אמר אדני יהוה ביו
טוהר אתכם מכל עונותיכם
והושבתו את הערס ונבנו
החובות והארץ הנשמח
תעבד תחה אשר היתה
שממה לעינו כל עברי ואמר
הארץ הלו הנשמח חתה
כגועז והערס החובות
והנשמח והתחסות בערות
ישבו וידעו הגוים אשר
ישארו סביבותיכם כי אני
יהוה בנותי הנחכרות נטעתי
הנשמה אני יהוה דברתי
ועשיתי כח אמר
אדני יהוה עוד זאת אדרש
לבית ישראל לעשות להם
אדבה אתם כעאז אדם כעאז
קדשים כעאז ירושלם
כמוערה כוהינה הענים
החובות מלאות עאז אדם
ודעו כי אני יהוה
החכה עלו דיהוה ויעו אני
בדוח יהוה וינחני בבחור

בכור הקדשה והיא מלאה
עמיתות ונהעבירנו עליהם
כבב ככוב והנה רבות
מאל על פני הקדשה והנה
יבשות מאד ויאמר אל
בואלכ ההוניה העמית
האלה ואמר ארני יהוד
אמה נדעה ויאמר אל
הנבא על דעמית האלה
ואמית אליהם העעמית
היבשות שמעו דבר יהוד
כה אשר ארני וזה העמית
האלה הנה אני מבוא בכם
רוח ויהיכם ונתתי עליכם
גידים והעלתי עליכם פשר
וקדמתי עליכם עור ונתתי
בכם רוח ויהיכם וידעתם
כי אני יהוד ונבאתי פאר
עמתי ויהי קול בהנבא
והנה דעש ותקדשו עמית
ועם אלהי עמי וביארתי
והנה עירם גרם ונשר
עלי ויהרם עליהם עור
מלמעת ורוח און בתם
ויהאמר אל הנבא אלהיהם
הנבא בראש ואמרת אל
הרוח פדאמר ארני יהוד
עצבוע רוחות באיהוה

ופתי בהרבים האלה ויהי
והנבאתי פאר עמי ותבוא
בתם רוח נחזו ונעמדו
על גליתם חיל גרול מאד
מאד ויאמר אלי בדאתם
העעמית האלה כל בית
שראיהם הנה אמרתם
נבשו עעמיתנו ואבדח
יתרותנו נגורנו לנו לכו
הנבא ואמית אליהם כה
אמי ארני יהוד הנה אני
פחה את דברותיכם והעמית
אתכם מקדוהיכם עמי
והנבאתי אתכם אלאמית
וישראל וידעתם כי אני
יהוד כסתי אוקדוהיכם
ובהעלתי אתכם מקדוהיכם
ועמיתנו רוחו בכם הימים
והנחתי אתכם על אדמתם
וידעתם כי אני יהוד ויהי
עשיתי נאסית
והנה דבר יהוד אל ואמר
אמר אלכם חלד עץ
אחר וכל עליו ויהי
לעני ישראל חבון ויהי
עץ אחר ויהי עליו ויהי
עץ אחר ויהי עליו ויהי
חבון ויהי אתם אתם אהר אל

אחר לה לעני אחר ויהי
לאחרים בידו ויהי
יאמרו אלה בני עמית
הלוא הגיד לנו מה אמרת
דבר אלהם פדאמר אתם
הנה אני לח אתעץ חס
אשר בראפיתם ושכבו
יעראל ומה ונתתי אותם
עליו אתעץ ויהי ויעמית
לעץ אחר ויהי עמית
וזה העעם אשר הנבא
עליהם מיד ויעמית
אליהם מה אמר ארני יהוד
הנה אני לח אתעמי ויהי
מבין תגותם אשר חלם
וקב עת אתם משכי ויהי
אותם אלאמית ויעמית
אתם לגוי אחר בארץ
ועמית ויהי אחר ויהי
לכם למדך ויהי ויהי
לשני גרם ויהי ויהי
לשתי ממלכות עור ויהי
יסמאן עור בני ויהי
הבשקותיהם וכל פשעיהם
וחושעיה אתם מקדוהי
מושבותיהם אשר חסיהם
וטוריה אותם ויהי ויהי
ואני אהיה רוח ואלהים

ועברו רוח מלך עליוהם
ויהי אחר יהיה לכלם
ועמית ויהי ויהי ויהי
ישמרו ועשו אותם וישבנו
על הארץ אשר נתת לנו
לעקב אשר ישבנו
אבותיכם ונשבו עליה חס
ובניהם ובגבניהם ער עולם
יהוד עברו נשיא להם לעולם
וכרתו להם ברית שלום ברית
עולם ויהי אתם ויהי
ויהי ויהי ויהי ויהי
מקדוהי ויהי ויהי ויהי
משיבנו עליוהם ויהי להם
דאלהים ויהי ויהי לוי לעם
ויהי הרוח כי אני יהוד
מקדוהי את ישראל בהיות
מקדוהי בתוכם לעולם
יהוד דבר יהוד אלו לאמר
אדם שום מעד אל גוג ארץ
המגו נשיא ראש משד
ותכל והנבא עליו ואמרת
כה אמר ארני יהוד הנבא
אלי גוג נשיא ראש משד
ויהי ויהי ויהי ויהי
חוס ביהוה ויהי ויהי
אחר ויהי ויהי ויהי

ומרשעים לבשו מכלול
כלם קחו רב עני ומגו
תמשו חרבות מים ויהי
כוש ומוט אתם מים מגו
וזכרו ויהי ויהי ויהי
הוגרמה ויהי עמו ויהי
אגפיו עינים רבים אתה הכו
ותכן לה אלה ויהי קול
הקולותם עור ויהי רוח
למשמר מים ויהי הפתח
באחיות השמים תבוא אל
ארץ מושבות מהרב מקדו
מקדוהי מעמית רבים על
הרוח אשר יהי להנה
תמיד ויהי מעמית הויעא
וישבו לבטח כלם ויעמית
בשאה תבוא בעני לבנות
הארץ תחיה אתה ויהי אגפיו
ועמית רבים אותה
מה אמר ארני יהוד ויהי
ביום ויהי ויהי דברים על
לבב וחסבת מחשבת
רעה ואמרת אענה ע
ארץ פרוהת אבוא השקטים
ישבו לבטח כלם וישבו
באין חומה וברוח ויהי
אין להם לשל לשל ויהי
בו השב ויהי על חרבות

נושבות ואלהים לא סוף
מגוים עשה מקנה ויהי
ישבי על טבור הארץ שנה
ויהי ויהי ויהי ויהי
במקדוהי יאמרו לה של
של אלה בא תבוא בזהוה
הקדוהי קול ב לשאת כסף
ויהי לחת מקנה ויהי לשל
של גרול לבו הנבא
בוארם ואמרת לגוג סאמר
ארני יהוד ויהי ביום ויהי
בשבת עמי ויהי ויהי
תיע ויהי מקדוהי מיהוה
עמו אלה ועמית רבים אתה
רכבו סוסים כלם ויהי ויהי
ויהי רב ויהי על עמי
ישראל בעני לבנות הארץ
באחיות המים תחיה
ויהי ויהי ער עמי ויהי
הענת הגוים אתה בתקדוהי
בה לעמיתם גוג
אמר ארני יהוד הארץ
הוא אשר דברתי בימים
קדמתי ביד עברי נביא
ישראל הנבאם בימים
החם שנים להביא ארץ
עליהם ויהי ויהי
הוא ביום בוא גוג ע

אדמת ישראל נאם אדוני יהוה
תעלה חממה באפי ובקנאתי
באש עזרתי וברתי אם לא
במים הזוהא ויהיה רעש גידול
על אדמת ישראל ורעשו
מפני רגז הים ולגוף השמים
וחזת השדה וכל הרומש
הירמש על הארמה וכל האדם
אשר על פני הארמה וחרסו
החדים ונפלו המדרגות וכל
הומה לארץ תפול והלאה
עליו וכל הרחי הרב נאם
אדוני יהוה חרב איש באחיו
תהמו ונשפוטו אהו בידו
ובים וגשם שיטף ואבני
אלגיש איש וגפורה
אמורה עליו ועל אגפיו
ועל עיני דביו אשר את
והתגלגלו והקרישו רגו
ונדעתי לעיני גימם וביס
ידעו כי אני יהוה
ואתה בואים הנבא על
גוג ואמרתי בהאמר אדוני
יהוה הנה אלוהי גוג נשוא
לאש משף והיה ושבגלגל
ושאמר ויהי עליו הנה
מיובתי צפון והבאותה
עליו ישראל והכרתי

ק שחק ממך שמאלך
והעניו ממך ומינה אמר ל
על ידיו ישראל תפול אתה
וכל אנפיק ועמים אשר
אתר לעיט צפור כי בנת
וחמת השרה נתמרד לאכלה
על פני השדה תפול כיאנ
דברתי נאם אדוני יהוה
ושלחת אש במגוג ובישב
האיים לבטח ודרעו כי
אני יהוה ואת שם קדשו
אוריע בתוך עמי ישראל
ולא אחל את שם קדשו
עוד ודעו הגולם כיאנ
יהוה קדוש בישראל הנה
באע ונתתה נאם אדוני
יהוה הוא הקים את דברתי
ויצאו ישיבי עמי ישראל
ובערו דיש דובלשק ומגו
דעפה בקשת ובחצים ובק
ובמקל יד וברמה ובקרבן
בהם אש שבע שנסתולא
ישאו עינים מן השדה ולא
יחטבומו היעורם כי בנשק
וצעור אש ושללן את
שליחם ובוזו את צ ויהם
ואם אדוני יהוה
והנה ביום ההוא אנו לגוג

מקום לשם חבר בשרוא
גיהעברים קדמת חס
וחסמת היא את העבדים
וקברו שם את גוג ואת
המונה וקראו גיא תמו
גוג וקברום בית ישראל
לרעו טהור את הארץ
שבעה חדשים וקברו כד
עם הארץ והנה למש
יום הכבדו נאם אדוני יהוה
ואנשו תמיד וכלו עבדים
בארץ מקברים את העמים
את הטברים על פני הארץ
לסוחרה מקצה שבועה
חדשים נחרדו ועברו
העברים בארץ וכל העש
אדם ובה אעלו עשו ע
קברו אהו המקבים א
גיא תמו גוג וגם שם ע
המונה וטהרו הארץ
ואתה כדאס בהאמר
אדוני יהוה אמר לעפורם
כגף ולכל חמת השדרה
הקבעו ונא להאספו מסע
על זבח אשר אני וקחם
וזכר ידו על הרי ישראל
ואכלתם בשר ושתתם ים
בשר גבורים תאכלו וים

נשיא הארץ תשתו אלוה
כונים ועמודים פנים מדוא
בשן כלם ואכלתם חלב
לשבעה ושתותם לשתרו
מזבח אשר זבחתו לכם
ושבעתם על שחתי כוס
ורכב גבור וכל איש מלחמה
נאם אדוני יהוה ועתה את
כבודי בגוים וראו כל הגוים
את משפטו אשר עשיתי
ואת לדי אשר עמתי בהם
ונדעו בית ישראל כי אני
יהוה אלהים מן מים
ההוא הלאה וידעו הגוים
כי בעולם נל בית ישראל
על אשר מעובדי ואסתו
פני מהם ואתכם
בני עריהם וימלו בחרב
כלם יכסו אתם וכפעתם
עשיתי אתם ואסתו פני
מהם לבו כח
אמר אדוני יהוה עתה אשע
את שבת יעקב ורחמתי
בבית ישראל וקנאתי
ישם קדשו ונשו את
כל פתם ואת כל מעים
אשר מעורבו בשבתם
אליהם לבטח ואין מחרה

בשובבי אתם מן העמים
וקבעתי אותם מאר עורתי
אלוהים ונקבשתי בס לעיני
הגוים רבים וירעו בני אנו
יהוה אלהים בהגלותי אתם
אל הגוים וכפעתם על
אדמתם ולא אותיר עוד
מהם שום ולא אסור עוד
פני מהם אשר שפכתו את
רוחי על בית ישראל נאם אדוני
יהוה
בעשרים וחמש שנה ונתתו
בראש השנה בעשור לחוש
בארבע עשרה שנה אחת
אשר תפתח מעור בעצם
תקום תלך היתה עליו כד
יהוה ונבא אתי שמה
במר אות אלהים הביאני
אל ארץ ישראל ויניחני אל
הרגל מאד ועליו כמבוע
עמד מנגב ונבא אותי
שמה והנה איש מראה
כמראה נחשת ופרוץ
פשותים גדו וקנה תמדה
והוא עמד בשער ונדבר
אלי האיש בואים ראה
בעיניך ובאזניך שמע ושים
לבך לכו אשר אני מראה

אויך כי למען מראותיך
הבאת הנה הגד את כל
אשר אמתה ראה לבנות ישראל
והנה חומה מחוץ לבית
סביב סביב וביד האיש
קנה תמדה שש אמו ר
באמה וטפה וימד את רחב
הבנו קנה אחד ודמה קנה
אחד ונבוא אל שער אשר
פניו דרך מקדשה ונעל
במעלותו וימדה את כל השוע
קנה אחד רחב ואתם אחד
קנה אחד רחב ותהא קנה
אחד ארך וקנה אחד רחב
וכיו הבהים המש אמר
וסף השוע מאצל אדם
השוע מהבית קנה אחד
וימד את אדם השוע מהבית
קנה אחד וימד את אדם
השוע שמעו אמר את אדם
שתיים אמות ואם השוע
מהבית יהא השוע דרך
תקנים שלשה מפה ושלשה
מפה מהאחת לשלשתם
ומדה אחת לאדם מפה ומפה
וימד את רחב פתח השוע
עשר אמות ארך השוע
שלש עשרה אמות ורחב

לפני התאווה אמה אחת
ואמה אחת גבול מפרץ
ותהא שש אמות מפורש
אמות מפרץ ומד אתה שר
מגדלה לגוף רחב עשרים
וחמש אמות פתח גג פתח
ויניעש אהאליהם ששית
אמה ואל איל החצר השער
סביב סביב וקול פני השער
היאיתו על פני אלה השער
הפנימי חמש אמות
והלונות אטמות אלה את
ואל אלהיהם לפנימת לשער
סביב סביב ואל איל
והלונות סביב סביב לפנימי
ואל איל המרים ויבניאני אל
החצר החיצונה וחדן לשכוח
ורעפה עשתי לחצר סביב
סביב שלשים לשכוח אל
הרעפה והרעפה אל כתר
השערים ועמת ארז השערים
הרעפה ההחנות וימד
רחב מפני השער ההחנות
לפני החצר הפנימי מחוץ
אמה הקרים והרעפה והשער
אשר פניו כרך העפון לחצר
החיצונה מרד ארבו ורחבי
ובאו שלשה מפרץ ושלושה

מפרץ וארזו ואילמו חוד
כמת השער והאשן חמש
אמה שרם ורחב חמש ועשרים
באמה וחלונן ואילמו ומהו
כמת השער אשר פניו
הרך הקרים ומה עזרת
שבע ועלו בו ואילמו לפניה
ושער לחצר הפנימי גג
השער העפון הקרים וימד
משער ארבע מפרץ אמה
ויולכנו ורך המרים וחדן
שער הרך המרים ופרד
אילו ואילמו במהרה האלה
והלונות לו ואילמו סביב
סביב פתח לונות האלה
חמש אמות ארך ורחב
חמש ועשרים אמה ומעלות
שבע עולות ואילמו ל
לפניהם ויתמרים לו ארך
מפרץ ואחר מפרץ אל אילמו
ושער לחצר הפנימי הרך
הדרום וימד משער אל
דשער הרך הדרום מאח
אמות ויבניאני אל חצר
הפנימי בשער הדרום וימד
את השער הדרום במדות
האלה וימד את העלה האלה
במדות האלה וחלונות לו

ואילמו סביב סביב חמש
אמה ארך ורחב עשרים
וחמש אמות ואילמות עשתי
סביב ארך חמש ועשרים
אמה ורחב חמש אמות
ואילמו אל חצר החיצונה
והמרים אל אילו ומעלות
שלמה מעל ויבניאני אחר
הפנימי הרך המרים וימד
את השער במדות האלה
וימד ואילו ואילמו במדות
האלה וחלונות לו ואילמו
סביב סביב ארך חמש
אמה ורחב חמש ועשרים
אמה ואילמו לחצר החיצונה
המרים אל אילו מפרץ אמה
ושלמה מעלות מעל ויבניאני
אל שער העפון מרד פתח
האלה האלו ואילמו ופתח
לו סביב סביב ארך חמש
אמה ורחב חמש ועשרים
אמה ואילו לחצר החיצונה
והמרים אל אילו מפרץ אמה
ושלמה מעלות מעל ויבניאני
רפתח באלות השערים
שם מרחו את העלה האלה
השער שנים של חנוני מפרץ
ושנים של חנות מפרץ ושלמה

אליהם העולה והחפואת
והאשן ואל פתח מחוץ
לעלה ומת השער העפונה
שנים של חנות ואל חפואת
האחרת אשר לאים השער
שנים של חנות ארבעה
של חנות מפרץ ארבעה של חנות
מפרץ לכהף השער של חנות
של חנות אלהם לשחכו
וארבעה של חנות לשחכו
גית ארז אלה אחת ורחב
ורחב אמה אחת ורחב ויבנה
אמה אמת אלהם ויבניאני את
הפתח אשר ושחכו את
העולה גם ויבניאני את הפתחים
כפר אחד מוכנים בבירת
סביב סביב ואל השלחנות
בשר הפרבן ויבניאני לשער
הפנימי לשכוח שרים בחצר
העפון אשר אל כתר שער
אחד אל כתר שער הקרים
מני הרך העפון ויבנה אלו
זה השלש אשר פתח הרך
הדרום לפתח שרון משל
משמרת הבית והשלש
אשר פתח הרך העפון
לפתח שמרי משמרת

המפתח המזבן צדוק
הקריבים מבניו אל חוץ
לשדה וימד את החצר ארך
מאה אמה ורחב מאה אמה
מבועת ומהפח לפני חבית
ובניאני אל אים הבית וימד
אל אים חמש אמות מפרץ
וחמש אמות מפרץ ורחב
השער שלש אמות מפרץ
ושלש אמות מפרץ ויבניאני
עשרים אמה ורחב עשרים
עשר אמה פתח אמה
ועל אלו ועל קירם אל האילנות
אחר מפרץ ואחר מפרץ ויבניאני
אל החיכל וימד את האילנות
שש אמות רחב מפרץ ושש
אמות רחב מפרץ רחב האהל
ורחב הפתח שער אמות
וכתפות הפתח חמש אמות
מפרץ וחמש אמות מפרץ וימד
ארבו ארבעים אמה ורחב
עשרים אמה ויבניאני
וימד אל הפתח שתיים אמות
והפתח שש אמות ורחב
הפתח שבע אמות וימד
את ארפו עשרים אמה ורחב
עשרים אמה אל פני החיכל
ויבניאני אל זה קדש הקדשים

וימד חדר חבית שש אמות
ורחב העלה ארבע אמות סביב
סביב לבית סביב והעלעות
עלע אל ידע שלוש ושלשים
פעמים ובהות בקיר אשר
לבית לעלעות סביב סביב
להיות אחוזים ולהיות אחוזים
בקיר הבית והחבית ונסבה
למעלה למעלה לעלעות מן
מוסב הבית למעלה למעלה
סביב סביב לבית על פני רחב
לבית למעלה וכן המחת וזה
עלה על העלונות ויבניאני
ודאיתו לבית גבה סביב סביב
מיסדות העלעות מלך תקנה
שש אמות אעלה רחב הקיר
אשר לעלע אל החוץ חמש
אמות ואשר מפתח בית עלעות
אשר לבית ויבניאני חלשכור
רחב עשרים אמה סביב
לבית סביב סביב ומהת העלע
למנה פתח אחר הרך העפון
ופתח אחר לברום ורחב מקום
הפתח חמש אמות סביב סביב
והבניאני אשר אל פני הגזרה
פאת הרהבים רחב שבעים
אמה וקוד הבניו חמש אמות
רחב סביב סביב ארבו

וימד חדר חבית שש אמות
ורחב העלה ארבע אמות סביב
סביב לבית סביב והעלעות
עלע אל ידע שלוש ושלשים
פעמים ובהות בקיר אשר
לבית לעלעות סביב סביב
להיות אחוזים ולהיות אחוזים
בקיר הבית והחבית ונסבה
למעלה למעלה לעלעות מן
מוסב הבית למעלה למעלה
סביב סביב לבית על פני רחב
לבית למעלה וכן המחת וזה
עלה על העלונות ויבניאני
ודאיתו לבית גבה סביב סביב
מיסדות העלעות מלך תקנה
שש אמות אעלה רחב הקיר
אשר לעלע אל החוץ חמש
אמות ואשר מפתח בית עלעות
אשר לבית ויבניאני חלשכור
רחב עשרים אמה סביב
לבית סביב סביב ומהת העלע
למנה פתח אחר הרך העפון
ופתח אחר לברום ורחב מקום
הפתח חמש אמות סביב סביב
והבניאני אשר אל פני הגזרה
פאת הרהבים רחב שבעים
אמה וקוד הבניו חמש אמות
רחב סביב סביב ארבו

תשעים אמה ומד' את חפית
ארה מאה אמה ותגונה ותבנה
נקירותיה אנה מאה אמה
וירחב פני חצות ותגונה לקומם
מאה אמה ומד' אנה חבנין
אלפני הגזרה אשר עלי
אחרת ואנה מאה אמה ומפני
מאה אמה ותחביל הפנימי
ואלפי החצר תשפס ותחלוקם
האקמות ותאמלקים סביב
לפני ששם נגד חצר שחוקק
סביב סביב ותארץ עד חתימת
ותחל גות מכסותי על מעל
הפתח ועד הבית הפנימי ותחוק
ואל פל הקיר סביב סביב
בפנימי ובחיצון מדות ועשו
כרובים ותמוזם ותמכה ביד
כרוב כרוב ושנים פנים
לכרוב ופני אדם אלה תמכה
מפני ומכפיר אל התמכה
מפועשו אל פל הבית סביב
סביב מהארץ עד מעל הפתח
הכרובים והתמוזם עשויים
וקור החיכל והחבל מזונות
דגנו ופני חקדש המראה
במראה המובח עץ שלוש
אמות גבה וארכו ששה עשר
אמות ומק' עשמי לו וארכו

וקירתי עזוביך אלי וח
השלח אשר לפני חוק
ושנים ורתות לחבל ולקדש
ושנים ורתות לדלתות שנים
מסכות דלתות שנים לדלת
אחת ושתי דלתות לאתרת
ועשותה אלוה אל בדרות
חחבל כרובים ותמוזם מאשר
גשמים לקירות ועב עץ אל
פני האולם מחוק וחלוקים
אקמות ותמרום מפני ומפני
אל פתחות האולם ועלעות
הבית ותעשים ימאני אל
המעל החיצונה חקדש רדף
העמו ויבאני אל פל שפה
אשר נגד הגובה ואשר
נגד הבנין אל העמוד אל פני
ארה אמות המאה פתח העמוד
והרחב חמישים אמות נגד
העשירים אשר לחצר הפנימי
ונגד רעפה אשר לחצר
החיצונה אמה אל פני אתיק
בשליש ילפני השכות מתן
עשר אמות רחב אלה הממות
דרך אמה אחת ופתחוהם
לעמוד והשכות העליונות
קיערות מיוכלו אתיקים
מחצה מתחתנות ומתבנות

בניו כי משלשול העליון
להן עמודים בעמודי חתית
ערכו נא על מהתחתנות
ומהתלכנות מהארץ ועד
אשר לחוק לעמת השכות
דרך החצר החיצונה אל פני
השכות ארכות חמישים אמה
כי אנה השכות אשר לחצר
החיצונה חמישים אמה וזה
על פני החקדש מאה אמה
ומתחתה לשכות האלה
המבוא מתקדים בבוא העליון
מהארץ החיצונה עד חתית
החצר דרך חקדש אל פני
הגובה ואלפני הבנין ושכות
ודרך לפנים במראה השכות
אשר דרך העמוד אמה
רחבו וכל מוצאיו וקשתות
וכפתותיה וכפתותי השכות
אשר דרך הכרובים פתח מאה
דרך לדרך כפני הגדרת הגובה
דרך חקדש בבואו ונאמר
אלו לשכות העמוד לשכות חתית
אשר אלפני הגובה תחתנות
חקדש אשר אמה ורשית חתית
אשר חתית יתחן קדש
חקדש שש יתחן קדש
חקדש שש יתחן חתית

כי המקום קדש בכאם הכה
הכחנים ולא יאנו חקדש
אל החצר החיצונה ושם
ינחו בגדיהם אשר דשרתו
כהו כי קדש חנה ולבשו בגדים
אחרים וקבנו אלא שר לעם
וכלה את מהות הבית הפנימי
והעליון דרך השער אשר
פניו דרך חקדש ומלדו סביב
סביב ימין דרך חקדש בנגד
המכה חמש אמות קנים
בקנה המכה סביב ימין דרך
העמוד חמש מאות קנים
בקנה המכה סביב את חוק
המחוס מנגד חמש מאות
קנים בקנה המכה סביב
אל דוח חס מנגד חמישי
מאות קנים בקנה המכה
לרבע רחאות מדוד חומה
ל סביב סביב ארה חמש
מאות ורחב חמש מאות
לחבול בין חקדש לחל
וילכני אל השער שער
אשר פניו דרך חקדש ורחב
כפול אלהו ישראל בא מדרך
חקדש וקולו כקול מים רבים
ומארץ הארצה מה כבודו

וכמראה חמרה אה אשר ראיתי
כמראה אשר ראיתי בבאי
לשחת את העיר ומד' אנה
כמראה אשר ראיתי אל נח
כבר ואמל לפני זכבוד יתחן
בא אל הבית דרך שער אשר
פניו דרך חקדש ונתשאתי
דחתי וקבאני אל החצר הפנימי
והנה מלא כבוד יתחן פבית
ואשמע מדבר אלי מהבית
ואיש חנה עמד עליו ויאמר
אלו בן אדם את מקום כסאי
ואת מקום פנות רגלי אשר
אשכנעם בתוך בני ישראל
לעולם לא יטמאו עוד
בית ישראל שם קדש
המח ומלכותם בזונותם
וכפניו מלכותם במדות
דלתם ספס את ספי ומזונותם
אצל מזונותי ומקור ביני
וביניהם ושמאו את שם
קדש בתועבותם אשר עשו
נאכל אתם באפי עתה
יחקקו את זונותם ופגרו
מלכותם ממני וישכנתו
בתוכם לעולם
אתה בזאתם הגד את בית

ישראל אלה חתית וכל מקו
מעונותיהם ומד' וזאת חתית
נאם נכלמו מכל אשר עשו
עונות חתית ותכונתו ומוצאו
ומוצאו וכל עונותיו וזאת
חקדש וכל עונותיו וכל תורת
הזרע אותם וקב' לעינותם
וישמרו את כל עונותיהם ואת כל
חקדש ועשו אותם וזאת חתית
הבית על האש חתו כל גבול
סביב סביב קדש קדש
ונה זאת תורת הבית ואלה
מדות המובח באמות אמה
אמה וכפס חוקי האמה
ואמה דתם וכולה אל שפת
סביב ורת האמה וזה גב ומזונות
ומחוק מארץ עד הענברת
התחבונת שתיים אמות
ורחב אמה אחת ומעל ורחב
הקטנה עד הענברת חגולת
ארבע אמות ורחב האמה
וההואל ארבע אמות
ומה האראל ומעלה חקדש
ארבע והאראל שתיים
עשרת אנה בשמים עשרת
רחב רבע אל ארבע עשרת
ומעלה ארבע עשרת אנה

בארבע עשרה רחב אל ארבע
רבעה והגבול סביב אותה
חצי האמה והחוקה אמה
סביב ומעלתה פנות קדום
ונאמר אלי בוארבע פה אמר
אדני יהוה אלה חקות המוצנח
ביום העשיתי להעלות עלי
עלה ולזרק עליהם ונתתה
אל הסתנים מלחם אשר חס
מלכע עיון הקדשים אלה
נאם אדני יהוה לישיתניפר
בזבקר לחפאתי ולחכתי
מדמו ונתתה על ארבע
הדגתי ואל ארבע פנות
העולה ואל הגבול סביב
וחפאת אתו ונפרתהו ו
ולקחת את הפר החפאת
ושלח במספר הפרת מחוץ
לירבש וביום השני תקרב
שער עיב המעיל חפאת
וחפואות המוצנח פאשר
חטאו בפרבולות מחפוא
תקרב פר בזבקר תמים
ואל מדהעאן תמים ויהי
והקרב בתם לפני יהוה והשילכו
הכהנים עליהם מלח והעלו
אותם עלה לחוהי שבעת

נמוס תעשה שעורחפאת
למוס ופר בזבקר ואל מדה
העאן תמימים נעשו שבעת
נמוס וכפרו אתהמוצנח וטתרו
אתו ומלאו נדו וכלו את
תממוס וסמך ביום
השמיני והלאה נעשו
הקנינים על המוצנח את
עולותיכם ואת שלמיכם
ורעאתו אתכם נאם אדני
יהוה
ונשכ אתי ברושער המקנש
חחיועז הפנין קדים וחוא
סגור ויאמר אל יהוה השער
הזה סגור חחיה לא יפלה
ואיש לא יבא בו כי יהוה
אלהי ישראל בא בו וסמך
סגור את השווא נשוא
הוא ישכ בו לאמר לחם לפני
יהוה מדרה אלה השער
נבוא ומרובו יעא ונבוא
הדך שער העפוא אל פני
הבית וארא והנה מלא
כבוד יהוה את בית יהוה
ואפל אלפני יאמר אלי
יהוה בוארבע שים לבך
וראה בעיני וכאזנך שמע

את כל אשר אני מברך אותך
לכל חקות בית יהוה ויהי
תורתו ושמת לבך למקוא
הבית בכל מוצאי המקדש
ואמר אל מרו אל בית
ישראל מה אמר אדני יהוה
רב לכם מפל תועבותיכם
בית ישראל בתראכ בני
נכר על לב ועל כשור
להיות במקדשו לחלו את
ביתו מקדשכם אתלמי
חלב ודם ומרו את ברתו
אל פלתועבורתכם ולא
שמרתם משמרת קדשו
ותשימו לשמרי משמרת
במקדשו לכם
אמר אדני יהוה כל זכנתי
על לב ועל כשור לא נא
אל מקדשי לבי בזנכתי
אשר ביהו בני ישראל
כי אסתולס אשר רחוק
מעלי בתעות ישראל אשר
קשמעלי אחור גליתתי
ונשאו עונם ויהו במקדשו
משותים פקרות אל שעת
הבית ומשרתיה אתחבת
חמה ושחבו את העולה

ואתהיבול לעם והמח ועמדו
לפניהם לשוב יעו אשר
ישרתו אותם לפני גליתתי
ויהי לבת ישראל למקדש
עון עד ונשאתי דני עליהם
נאם אדני יהוה ונשאו עונם
והאישו אל לבו לו ולגשת
על כדשו אל קדשו
הקדשים ונשאו כל מרתם
והועבותם אשר עשו ונתתי
אותם שמו משמרת הבית
לבי עבדתי וכל אשר יעשה
בני ונחמם הלוים
בני עיון אשר שמרו את
משמרת מקדשו בתעות
בני ישראל מעלי חמה וקדשו
אלו לשרתני ועמדו לפני
תקרב לו חלב ודם נאם
אדני יהוה והמח נבאו אל
מקדשו והמה יקדבו אל שחתי
לשרתני ושמרו את משמרתו
ויהי בבואם אל שער
החצר הפנימית בעדפתותם
יבשו ויאיעה על הסעמר
בשורת בשערי החצר
הפנימית ובלתי פארו
פשתים יהוה על ראשם
ונכנסו פשתים יהוה על

מתניהם לא יחגרו פינע
ובעאתם אלהיער החיוענה
אל החצר החיוענה אלקעם
ופשמו את בגדיהם אשר
המה משרתם בס וחניחו
אותם בלשמת מקדש ולכשו
בגדים אחרים ולא יקדשו
את העם בבגדיהם וראשם
לא יצחו וסרע לא ישלחו
פסוס וכסמו את ראשיהם
ויהו לאישתו כלבו בבואם
אל החצר הפנימית ואלכעו
גרושה לא יחזו להם לנשים
כי אסתולת מוצנח בית
ישראל ותאליכה אשר
היה אלמנה מסוה וקרו
ואת עמי ורו בני קדש
לחל וביו סמא לפחור
ירעם ועל דוב המח יעמדו
לשפט במשפטי נשפכו
ואת תורתו ואת חקרנו
בכל מוצאי ושמרו ואת
שבתותי קדשו ואל מרת
אדם לא יבוא לפמא כי
אם דאב ולאם ולבו ולבת
לאה ולאחות אשר לא
היתה לאיש ופמאו ואחר
כותרתו שבעת ימים יספרו
לו וביום באו אל הקדש

אל החצר הפנימית לשת
בקדש קדו חפאתו נאם
אדני יהוה ויהוה לחם לחת
אני נחלתם ואחיה לאתתנו
לחם בישראל אני אחותם
המנחח וחפאת את וראשם
המח יאכלום וכל חום בישראל
לחם יהוה וראשית כל בכורי
כל וכלת רומת כל מכל תומתיכם
לכתינם יהוה וראשית עיסותיכם
תתנו לבחור להנח בככה אל
ביתי כל נבל וטרפח מוצנח
ומז הבחמה לא יאכלו מחתנים
ובתפילכם את הארץ בנחלה
תרומת תרומה לחוה קדש
מז הארץ אך חמש וועשרים
אלף ארץ ורחב עשרה
אלף חדש הוא בכל גבולה
סביב ויהוה מוח אל חדש
חמש מאות פרמש מאות
מדבע סביב וחמש מאות
מגוש לו סביב ויחמיר די
הואת המוד אך חמש ועשרים
אלף רחב עשרה אלפים
יהוה הפקדש קדש קדשים
קדש מז הארץ הוא לכתוב
משרתי המקדש יהוה וקדוים

אחת לארבעתם מהקצעות
וטור כביב בהם קבוב
לארבעתם ומבשלות עשור
מתחת השירות קבוב ויאמר
אל אלהי בית המבשלים אשר
יבשלו שם משדתי הבית
את זבח העם השפלו אל
פתח הבית והנהמם ויעים
מגרות מפתח הבית קדימה
פרכי הבית קדים והמים
יורדים מלחת מפתח הבית
המניח מנגב למזבח ויעאל
דרך שער צפונה ויסלע הקד
חוצץ אל שער החוצץ דרך
הפונה קדים והנהמים מפתח
מזרחה ויעברנו במים
האיש קדים וכן בערו ומד
אלה באמה ויעברנו במים
מי אפסים וימר אלף
ויעברנו במים מים ברכים
וימר אלף ויעברנו מלחנים
וימר אלף נחל אשר לא אוכל
לעבר כי גאו המים מי שחור
כחל אשר לא יעברו ויאמר
אלו הראיתו באדם ויוליכני
וישבני שפת הנחל בשולני
והנחל אל שפת הנחל עץ רב
גאר מזה וכו' ויאמר אל

המים ויעים אל הגליל
הקדמוני ויהרו על הערבה
ובאו הימה אל הימה המזוהרים
ונראו המים והיה כל גפשי
חמה אשר ישלץ אל כל אשר
גבול שם נחלים יהיה חיות
הרגה רבה מאד כי באו שמה
המים האלה וירפאו ויחזקו
כל אשר גבול שמה הנחל
והיה ועמד עליו הרים
מעין גדי ועד עין גלגלים
משטוח הרמים והיו למענה
ההים והים כרגת הסתגרו
רבה מאד בעאתו וגבאון
ולא ירפאו ולמה נגבנו ועל
הנחל יעלה על שפתו מורה
ומנה כל עץ מאכל לא ילול
עליו ולא יאמס פרוח לחשימו
יבכו כי מים מזהם קדש
המה ויעים והיו כרוחמאני
יעלו לתרום
כה אמר אדני יהוה גבול
אשר תנחלו את הארץ
לשני עשר שבטן ישראל
יוסף הלוים ונחלתם אותה
איש כאיש אשר נשאתו
את גדי לתת לאבותכם
ונמלה הארץ היאת לכם

בנחלה יוה גבול הארץ
לפאת צפונה מן הים תהיה
הדרך תולדו לבוא עיר ויחזק
בדלתה סבירים אשר צד
גבול המישק ויהיו גבול חמת
הער הליכיו אשר אל גבול
חורז ויהיו גבול מזהם חער
עינו וגבול המשק וצפון
צפונה וגבול חמת ואת פאת
צפון ופאת קדים מקדחת
ימבדו משק ויבדו הגעד
ומליו ארץ ישראל תהיה
מגבול על הים הקדמוני
המה ואת פאת קדימה
יפאת נגב המעט מהמה
עד מל מריבות קדש נחל
אל הים הגדול ואת פאת
הימנה נגבה ופאתם
הם הגדול מגבול עד נחל
לבוא חמת ואת פאתם
ונחלקתם את הארץ ואת
לכם לשבטן ישראל ויהיה
הפול אותה בנחלה לכם
והגרים הגרים בתוככם
אשר חלקו בנים בתוככם
אתכם ועל בנחלה בתוכם
ישראל והיה בשבט אשר
גרה את שם התנועתה

ואם אדני יהוה
ואלה שמות השבטים מקצת
עליו את הרך חתולו ויאמר
חמת חער עינו וגבול המשק
עמואל את חמת ויהיו לו
פאתים שם הן אחד ועל
גבולו מפאת קדים עד
פאתמה אשר אחד ועל
גבול אשר מפאת קדימה
ועד פאתמה נפלו אחד
ועל גבול נפלו מפאת
קדימה עד פאתמה מנשה
אחד ועל גבול מנשה מפאת
קדימה עד פאתמה אפרים
אחד ועל גבול אפרים מפאת
קדים עד פאתמה ראובן
אחד ועל גבול ראובן מפאת
קדים עד פאתמה יהודה
אחד ועל גבול יהודה מפאת
קדים עד פאתמה יהודה
התחמה אשר תהיה חמשה
ועשרים אלף רחב וארץ
כאח וחלקים מפאת קדימה
עד פאתמה ויהיה המקדש
בתוכה ויהיה אשר תרומי
לחמה ארץ חמשה ועשרים
אלף רחב עשרת אלפים

ולא תהיה תרומת הקדש
לכתיבים עלונה חמשה ועל
ועשרים אלף רחב
עשרת אלפים וקדימה רחב
עשרת אלפים ונגבה ארץ
חמשה ועשרים אלף ויהיה
מקדש חזו בתוכו לפתחים
המקדש מבני ערוק אשר
שמרו משמרתו אשר לא
תעו בתעלת בני ישראל
כאשר תעו חלום ויהיה
לחם תרומה מתרומת
הארץ קדש קדשים אל
גבול הלויים ויהיום לעמת
גבול חמשה חמשה ועשרים
ארץ ורחב עשרת אלפים
אלף ורחב עשרת אלפים
ואם אדני יהוה ויאמר
הא עבד ראשית הארץ
בדקדק ליהוה וחמשת
אלפים הנותר ברחב על
פני חמשה ועשרים אלף
חל הוא לעיר למושב ולמגד
והיתה העיר בתוכה ואלה
הדורות פאת עפח חיש
מאת איבעת אלפים

וסאת נגב חמש חמש מאות
וארבעת אלפים ומפאת קדים
חמש מאות וארבעת אלפים
ופאתמה חמש מאות וארבעת
אלפים ויהיה מגדש לעיר
עפונה חמשים ומה רבים
ונגבה חמשים ומה רבים
וקדימה חמשים ומה רבים
חמשיק ומה רבים והנותר
בארץ לעמת תרומת הקדש
עשרת אלפים קדימה ועשרת
אלפים ומה ויהיה לעמת
תרומת הקדש והיתה הבאחה
ללחם לעבדי העור והעבד
העור יעבדוהו מכל שבט
ישראל כל התרומה חמשה
ועשרים אלף בחמש שנה
ועשרים אלף רביעית תרומה
את תרומת הקדש אל אחות
העיר והנותר לנשיאמה
ומזה לתרומת הקדש ולאחות
העיר אל פני חמשה ועשרים
אלף תרומה עד גבול קדימה
וימה על פני חמשה ועשרים
אלף על גבול ומה לעפר
חלקים לנשיא והיתה תרומה
הקדש ומקדש הבית בתוכו

ומאחזקה לזים ומאחזרת
העיר מקוד אשר לנשיא
יהיה פועל והנה ופיו
גבול בנימין פשיא וחקר
והנה הפסטים מפאת קרימה
עו פאת מח בנימין אחר ועל
גבול בנימין מפאת קרימה
עו פאת מח שמועו וזאחר
ועל גבול שמועו מפאת
קרימה עו פאת מח וששכר
אחר ועל גבול קפאת
קרימה מפאת קרימה
ועל גבול קפאת קרימה
עו פאת מח גב אחר ועל
גבול קרימה אלפאת נגב תימנה
והנה גבול מתקד מן מדינת
קרימה על חס הגרון
זאת הארץ אשר תפול
מחלה לשכני ישראל
והנה מחלקותם נאם ארץ
יהודה ואלה
הזאת העיר מפאת קפוא
חמש מאות וארבעת אלפים
מנה ושש עיר העיר על
שמות שבטו ישראל
שערים שלושה צפונה
שער ואזן אחד שער

והנה אחד שער לוי אחד
ואלפאת קרימה וחמש
מאות וארבעת אלפים
ושערים שלושה ושער
לזכא אחד שער בעמא אחד
שער בן אזור ופאת נגבה
חמש מאות וארבע עת
אלפים מנה ושערים שלושה
שער שמשו אחד שער
יששכר אחד שער ובגול
אחד פאת חמש מאות
וארבעת אלפים שערים
שלושה שער גב אחר
שער אשרי אחד שער
נסתלו אחד כניב שמוע
עשר אלף ושם העיר מנה
יהודה שמה

דבר יהודה אשר היה א
הושל בן בארז במע
יותם אחז וחזקה מלך
יהודה ובנימין ורבעם בן
מלך ישראל תחלת ד
יהודה בן ששע
יהודה אל הושע בן קהל
אשר ונגנים ולרזי ונגים
פזנה תונה הארץ מאחז
יהודה ומה ומה את גמר
בת דבליס ומה ומה לז
ויאמר יהודה אליו קרא שמו
וירעאל ביהוד מעט עתה
את דמי וירעאל עתה
הוא והשבתי ממלכות
ישראל והנה ביום ההוא
ושבתו את קשת ישראל
בעמק וירעאל יתחן עו
והלך בת ויאמר לו קרא
שמה לא רחמה בן לא
אוסף עוד ארחם את בית
ישראל בן ששע אשאלה
ואת בית יהודה ארחם
והושע קים ביהודה ארחם
ולא אושעם בן ששע ורחב
ובמלחמה פסוקים ופסוקים
ותגמל אתה רחמי ומה

והלך בן ויאמר קרא שמו לא
עמי כי אתם לא עמי ואנכי
לא אחיה לכם
והנה מסר בני ישראל בחול
חם אשר לא יאמר ולא יספר
יהודה ביהודם אשר יאמר להם
לא עמי אתם יאמר להם בני
אל חי ונקבעו בני יהודה וכן
שורא יהוד ושמה להם ראש
אחד ועל מן הארץ בנגד
יום וירעאל אמרו לא אחיכם
עמי ולא אחותיכם רחמי רחמי
באמנם ריבו בן היא לא
אשרי ואנכי לא אישה והם
ונגוע מפניה ונאפסו
מבן שדיה מן אפסו ונת
עומד והעגות ביום הלכה
ושמותה ביהוד ושמה בארץ
עיה ומותה בעמא ואת
בעה לא ארחם בנימין ונגים
המדי בן ונתל ארחם הבישה
הרחם בן אמה אל בית אחרי
מאתו נתנו לחמי ומימי
עמי ופשי שמו ושקוני
לכן הננישך את ריבך בפני
ועדתי את גרתי ונתתי בותיה
לא תאני וירפה את מאתיה
והאשוי אתם ובק שדתי

ולא תמעה ואמרה אלכה
ואשובה לאישו הראשון
כי טוב לי אומעמה ודיא
לא ידעה בני אנכי ונתתי
לה הגו והחירוש והיעור
וכסף הרביתי לה וחד עשו
לבעל לבו אשר לקחתני
דגני בעתו ותירשו במועדו
והעלתי עמדי ופשיתי לכסות
את עריותי ועתה אגלה
את נבלתי לעיני מאהבתי
ואיש לא יעילתה ממני
והשבתי כל משושי חנה
חדשה ושבתה וכל מועדה
והשמתני גפניה והאנתה
אשר אמרה אתנה המה
לי אשר נתנו לי מאהבתי
ושמתים לעד ואכלתם
חית השדה ופקדתי עליה
את דמי הגעלים אשר תקטור
להם ותעני נמיה וחלתי
ומלך אחרי מאהבתי ואני
שכחה נאם יהודה
לכן הנה אנכי מפיה ורה
וה לכתי המדבר ודברתי
על לבתי ונתתי לה את כרמית
משם ואת עמק עכוז לפתח
יהודה וענתה שמה בנימי

נשורה ויום עליה מארץ
מצרים ומה ביום
ההוא נאם יהודה תקראי איש
ולא תקראי עור בעלי
והסרתי את שמות הגעלים
מטה ולא יזכרו עוד בשמה
וזכרתי להם ברית ביום ההוא
עשיתי השדה ועכ עוף השמים
ורמש האדמה ולשת וחוב
ומלחמה אשכור מן הארץ
והשבתים לכסח וארשתי
לי לעובד וארשתי לו בעוד
ובמ שפט ובח כר ובכר מים
וארשתי לו באמונה וידעת
את יהודה
והנה ביום ההוא אענה נאם
יהודה אענה את השמים ותני
יעני את הארץ והארץ תענה
את הגו ואת החירוש ואת
היעור והב יענו את זרעאל
וידעתה לי בארץ ורחמתי
את לא רחמי ואמרת לי לא
עמי עמי אתה והוא יאמר
אלהי
ויאמר יהודה אליו עוד דן
אהב אשה אהב דע ומנאסת
כאדת יהודה את בני ישראל
והם פנים אל אלהים אחרים